

Μορφοβουνιώτικη

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Σύλλογος Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: ΤΣΟΥΛΑΣ ΜΑΡΚΟΣ

Χρόνος 2005 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ - Αρ. φύλλου 21

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Έδρα Αγίας Αναστασίας 5 Περισός - Ν. Ιωνία Τ.Κ. 142 32 Αθήνα

Τηλ: 210 2522596 • FAX: 210 2518283

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΘΩΜΑΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΩΔΙΚΟΣ 4547

Στοιχειοθετήθηκε και τυπώθηκε από ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Αφοι ΤΣΑΛΔΑΡΗ Ο.Ε. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 66 ΤΗΛ: 210 24.81.647 - 8 FAX: 210 2483358

ΣΙΝΑΝΗΣ ΣΤΡΑΤΟΣ
ΣΑΜΑΡΟΠΟΥΛΟΥ 7
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
431 00

Φωνή

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΠΕΡΙΣΣΟΥ
Αριθμός Δείας

Ο ΚΑΛΩΠΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Συζητώντας προ καιρού με τον δήμαρχο, τον ρωτήσαμε πως πάνε τα έργα και μας απάντησε ότι τα μεγάλα έργα τέλειωσαν και τώρα θα ασχοληθούμε με τον καλλωπισμό του χωριού μας. Πάνω σ' αυτό θέλω και εγώ να πω ορισμένες προτάσεις:

Α) Η είσοδος του χωριού μας είναι στο «δέλτα», στη διασταύρωση που στρίβει ο δρόμος προς Μορφοβούνι. Εκεί έχουν γίνει ορισμένα πράγματα όπως η πλακόστρωση, η βρύση και η ξύλινη πέργκολα η οποία από όταν τοποθετήθηκε δεν συντηρήθηκε καθόλου με αποτέλεσμα τα ξύλα να μαυρίσουν και να αρχίσουν να σαπίζουν. Αυτό δεν

δείχνει καλή εικόνα στην είσοδο του χωριού και πρέπει να συντηρηθούν, πριν αχρηστευθούν τελείως. Επίσης στον χώρο αυτό καλό είναι να φυτευτούν ορισμένα καλλωπιστικά δένδρα τα οποία σίγουρα θα αλλάξουν την εικόνα της εισόδου του χωριού. Γνώμη μου είναι πως δεν είναι δύσκολο αυτό να γίνει.

Β) Στον χώρο που γίνεται η μεταφόρτωση των σκουπιδιών, πιο πέρα από το «δέλτα», είναι ένας απέραντος σκουπιδότοπος. Αφού υπάρχει το βαγονέτο, γιατί σκορπιούνται τα σκουπίδια σε όλο τον χώρο; Είναι και αυτή πάντως μια πολύ άσχημη εικόνα αλλά εκτός αυτού, είναι πολύ άσχημη και η μυρωδιά που απλώνεται στην περιοχή.

Του Σταύρου Κατοίκου

Γ) Κάτι ακόμα που το πρότεινα και παλαιότερα σε συνέλευση του συλλόγου, παρόντος και του δημάρχου μας. Δεν ξέρω βέβαια κατά πόσο είναι εφικτό αλλά το ξαναπροτείνω. Είναι ο ηλεκτροφωτισμός του δρόμου από το «δέλτα» προς ξενώνα και προς τον πάνω μαχαλά του χωριού. Αυτό θα εξυπηρετούσε και τους χωριανούς αλλά και τους επισκέπτες του ξενώνα που θα θέλουν να κάνουν μια νυχτερινή βόλτα προς τις «σκάλες», όμως μόλις σουρουπώσει τρομάζουν και μένουν στο καβούκι τους.

Τέλος θέλω να ευχηθώ σε όλους Καλό Καλοκαίρι!

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΤΙΚΑ

Οφείλω να εξηγήσω προς όλους τους Αναγνώστες της Μορφοβουνιώτικης Φωνής. Δεν είχα και ούτε στο μέλλον έχω στο πίσω μέρος του μυαλού μου να γίνω εκδότης εφημερίδας. Η παρουσία μου σε αυτό το φύλο είναι γιατί το αποφάσισε η Γενική Συνέλευση και από σεβασμό και φιλότιμο για τη Βουνεσιώτικη Φωνή. Υπήρχαν και υπάρχουν πολλά αξιόλογα άτομα συγχωριανοί μας που μπορούν να προσφέρουν πολλά περισσότερα. Δεν έχουν παρά να το ζητήσουν στην προσεχή Γενική Συνέλευση. Γιατί έχουμε ανάγκη από στήριξη στην εφημερίδα. Οφείλω να απαντήσω στο συγχωριανό μου Καλαντζή για τυχόν λάθη που γίνονται. Ουδείς αλάνθαστος και από μένα που τα διαβάζω πριν πάνε στο τυπογραφείο και από το ίδιο το τυπογραφείο, στην τελική τύπωση που εκεί δεν γίνεται πλέον τίποτα. Όσο για λάθη ορθογραφικά, ο καθένας που στέλνει κείμενα τα έχει ήδη προσεγγμένα. Γιατί ειπώθηκε κι αυτό. Όμως θέλω να σταθώ και αναφέρομαι σε όλους και κυρίως στο τελευταίο κείμενο του φίλου μας Καλαντζή, πως καλό θα είναι το φύλο αυτό που λέγεται Μορφοβουνιώτικη φωνή να μείνει μακριά από αυστηρές κριτικές που αγγίζουν τα όρια της αντιπαράθεσης. Δεν θα αναφέρω λεπτομέρειες. Όση διαβάσατε το προηγούμενο φύλο έχετε γνώση. Η Μορφοβουνιώτικη φωνή έχει χιλιάδες κείμενα να φιλοξενήσει. Κείμενα που μας αγγίζουν, κείμενα που μας φέρνουν κοντά τον ένα στον άλλο, γιατί έχουμε αυτή την ανάγκη.

Η Μορφοβουνιώτικη φωνή όλα αυτά τα χρόνια στάθηκε ουδέτερος θεατής για όλα όσα στον τόπο μας γίνονται κι έτσι σκοπεύει να μείνει. Είναι χρέος όλων μας.

Θωμάς Γ. Κατοίκος

Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΣΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ Χ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

Με ιδιαίτερη προσοχή διαβάσαμε τα γραφόμενα του φίλου του Δημάρχου μας, Χρήστου Αλεξανδρή, πιστεύοντας απόλυτα ότι τα γράφει ορμώμενος απ' τα αγνά αισθήματα αγάπης προς το Μορφοβούνι και του τόπου μας ευρύτερα.

Επίσης περιποιεί ιδιαίτερη τιμή προς το πρόσωπο του Δημάρχου μας, η εμπιστοσύνη που δείχνει προς αυτόν, λέγοντας: πέραν των όσων επετεύχθησαν με τη συμβολή του ως τώρα ότι τον θεωρεί ως τον καταλληλότερο, στο να υλοποιήσει τις σκέψεις του και τις προτάσεις του.

Θα τονίσουμε εδώ ότι η δημοτική αρχή συνεργάζεται διαχρονικά μ' όλους όσους έχουν τη δυνατότητα να προσφέρουν στον τόπο τους, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ πολιτικής και ιδεολογικής τοποθέτησης.

Επίσης θα θέλαμε να ενημερώσουμε ότι την Αναπτυξιακή στρατηγική και τις κεντρικές πολιτικές της χώρας τις υλοποιεί πρωτίστως η κεντρική κυβέρνηση.

Επίσης η κεντρική κυβέρνηση και όχι η Τοπ. Αυτοδιοίκηση, χαράσσει και την Χωροταξική πολιτική (Δηλαδή τις χρήσεις γης, ανά την επικράτεια της χώρας) π.χ. το που θα γίνουν βιοτεχνίες, τουριστικές εγκαταστάσεις, Αγροτικές μονάδες, βιομηχανίες κτλ.

Θέλουμε να πιστεύουμε πως οι κεντρικές κυβερνήσεις θα αντιληφθούν επιτέλους, ότι το λόγο πρέπει να έχει η περιφέρεια και η Αυτ/ση, ώστε να μπορέσουμε να κάνουμε πράξη, πολλά από τα προτεινόμενα του κ. Αλεξανδρή.

Γραφείο Τύπου Δήμου Πλαστήρα
Μορφοβούνι 18/6/2005.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΦΟΡΤΗΓΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΚΟΣΤΟΣ 100 ΧΙΛ. €

Παραλήφθηκε χθες από επιτροπή του Δήμου Πλαστήρα ολοκαίνουργιο φορτηγό Mercedes 1832 A/K 3900 από την εταιρία Promot Λαϊνόπουλος.

Η προμήθεια έγινε κατόπιν σχετικού διαγωνισμού εκ μέρους του Δήμου Πλαστήρα. Το κόστος του φορτηγού ανέρχεται στο ποσό των 101.480,00 € και οι πιστώσεις προέρχονται από το Ε.Π.Τ.Α.

Εκκρεμεί η προμήθεια λεπίδας για την οποία πραγματοποιήθηκαν οι σχετικές διαδικασίες (κόστος 15.328,00 €).

Η χρήση του φορτηγού σε σχέση και με το εκσκαφέα-φορτωτή που διαθέτει ο Δήμος, είναι φανερό ότι θα συμβάλει τα μέγιστα στην επίλυση προβλημάτων αγροτικής οδοποιίας (ιδιαίτερα στην Παραγωγική Αμπελουργική Ζώνη ονομασίας προέλευσης "Μαύρο Μεσενικόλα") καθώς επίσης και σε περιπτώσεις αποχιονισμού την χειμερινή περίοδο. (το όχημα είναι 4x4) Δείχνει άλλωστε τη σταθερή επιλογή της Δημοτικής Αρχής του Δήμου για την ενίσχυση των αγροτών και τους πρωτογενούς τομείς παραγωγής.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ

Θα τελεστεί Μνημόσυνη Δέηση στους πρωτεργάτες του Συλλόγου μας της Αθήνας:

- Μάρκο Τσούλα,
- Ηλία Γιαννάκο,
- Λεωνίδα Ζαρκάδα,
- Βάγια Τσούλα,
- Κωνσταντίνο Γόρδιου.

Ο Σύλλογος Απανταχού Μορφοβουνιωτών Αθήνας θα τελέσει Μνημόσυνη Δέηση στο Βουνέσι στις 7-8-05. Καλούνται να παρευρεθούν συγχωριανοί και φίλοι.

Είναι το λιγότερο που μπορούσε να κάνει γι' αυτούς τους πρωτοστάτες του Συλλόγου. Όσα εγκόματα κι αν γραφτούν γι' αυτούς τους αξέχαστους συγχωριανούς μας θα είναι πολύ λίγα.

Πρωτοστάτες στο Σύλλογο, πρωτοστάτες στην ίδια τη ζωή, για τους συνανθρώπους, για ανθρωπιά γενικότερα που στην εποχή μας τείνει να εξαλειφθεί.

Επιστολή προς τον κ. Τσιαντή Δημήτριο Δήμαρχο του Δ.Δ. Μορφοβουνίου

Αξιότιμε κύριε Δήμαρχε,

Γνωρίζω πολύ καλά πως έχετε κάνει σημαντικές προσπάθειες για να ενταχθεί στο σχέδιο πόλης η Νευρόπολη.

Παρ' όλα αυτά, δεν έχουν αποβεί αποτελεσματικές, μολοντί είναι παράλογο και άδικο να οικοδομούνται χωρίς πρόβλημα τα υπόλοιπα χωριά και εμείς να μην μπορούμε να χτίσουμε στα οικοπέδά μας.

Για το λόγο αυτό, θα ήθελα να σας παρακαλέσω να συνεχίσετε τις ενέργειές σας προς αυτή την κατεύθυνση, με την ελπίδα και την ευχή όλων μας να μπορέσουμε και εμείς σύντομα να αξιοποιήσουμε τις ιδιοκτησίες μας.

Είμαι πρόθυμος να σταθώ δίπλα σας σε οποιαδήποτε πρωτοβουλία και αν αναλάβετε προς αυτή την κατεύθυνση, όπως πιστεύω και όλο το χωριό, αφού πρόκειται για το γενικό καλό και συμφέρον και όχι μόνο προσωπικό.

Με εκτίμηση
Αναστάσιος Νάνος.

Επιστολή προς τον κ. Τσιαντή Δημήτριο

Δήμαρχο του Δ.Δ. Μορφοβουνίου

Αξιότιμε κύριε Δήμαρχε,

Ως δημότης και άνθρωπος που αγαπώ που νοιάζομαι για τον τόπο μου, πήρα το θάρρος να γράψω στην εφημερίδα του χωριού μας τούτο εδώ το κείμενο, στο οποίο παραθέτω σκέψεις και προτάσεις με σκοπό να συμβάλλω και εγώ με τον τρόπο μου, ώστε να γίνει πιο γραφικός και πιο αρεστός σε όλους.

Γνωρίζω, άλλωστε, ότι με το ενδιαφέρον σας και την ευαισθησία που δείχνετε για τα προβλήματα του τόπου, έχετε καταφέρει να φέρετε εις πέρας έργα αξιολογά και σημαντικά, ουσιαστικά στην βελτίωση της ζωής των κατοίκων.

Σκέφτηκα, λοιπόν, πως θα ήταν πολύ όμορφο αν μπορούσε να κατασκευασθεί ένα τεχνητός καταρράκτης στο ρέμα Κυριαζή και να υψωθεί το τοίχιο του σχολείου, ώστε να μεγαλώσει ο χώρος και να διαμορφωθεί σε πλατεία.

Δίχως να ξέρω τις τεχνικές λεπτομέρειες ή τους δυνατούς τρόπους πραγματοποίησής του, σας είμαι προσωπικά ευγνώμων για το χρόνο που διαθέσατε διαβάζοντας την επιστολή μου και ευελπιστώ να δείτε τις προτάσεις μου και σε πρακτικό επίπεδο.

Με εκτίμηση
Αναστάσιος Νάνος.

«Μείναμε από μύλο»

Ήταν η συνηθισμένη φράση που έλεγαν παλιότερα στο χωριό όταν τελείωνε το αλεύρι και δεν είχαν να ζυμώσουν ψωμί οι νοικοκυρές. Και τότε δανείζονταν από το γείτονα "μία μπουγάτσα" αλεύρι ή ψωμί και το επέστρεφαν όταν άλεθαν. Το άλεσμα ήταν κάτι το πολύ συνηθισμένο, αφού όλοι έτρωγαν ψωμί σπιτίσιο και κατανάλωναν μεγάλη ποσότητα, καθώς και οι οικογένειες ήταν τότε πολύ μεγάλες αλλά και το ψωμί ήταν βασική και συχνά η μοναδική τροφή των ανθρώπων. Απ' αυτό έμεινε και η φράση «κοπίστε να φάμε ψωμί», που έλεγαν όταν ήταν να καθίσουν για φαγητό, καθώς και χαρακτηρισμοί όπως "μπουγάτσας" "κομματάς" κ.λ.π. Πολλές φορές βέβαια υπήρχε έλλειψη και έλεγαν "το ψωμί ψωμάκι". Και δεν ήταν λίγες οι φορές που πήγαιναν ένα "φόρτωμα" ξύλα στην Καρδίτσα, ή στα Κανάλια φανάρι και τα άλλαζαν με κανα δυο καρβέλια ψωμί. Και ας μη φανεί απίστευτο από τους νεότερους το ότι το ψωμί αυτό το αγοραστικό το "παζαρίσιο" ή "χασμίσιο" όπως το έλεγαν, που ήταν άσπρο και αφράτο, γινόταν πολλές φορές "προσφαί" με το μαύρο σπιτίσιο ψωμί ή τη μπομπούλα... Το άλεσμα ήταν ολόκληρη διαδικασία, αφού όλοι οι νερόμυλοι ήταν αρκετά μακριά απ' το χωριό μας στα πάνω χωριά, Κερασιά, Κρουονέρι, Μπεζούλα, όπως και ο μύλος του χωριανού μας Παπαδούλη ήταν σε αρκετή απόσταση απ' το χωριό, και η μεταφορά του "γεννήματος" (στάρι, καλαμπόκι κ.λ.π.) που γινόταν αποκλειστικά με τα ζώα, ήταν δύσκολη ιδίως το χειμώνα. Ο πιο γνωστός ήταν ο μύλος του Μπουραζά στην Κερασιά που λειτουργεί ευκαιριακά ακόμα και σήμερα. Εκεί, αλλά και στους άλλους μύλους, πολλές φορές μαζεύονταν πολλά φορτώματα για άλεσμα και κάποιοι περίμεναν ακόμα και τη νύχτα ώσπου να έρθει η σειρά τους για να αλέσουν.

Ο μυλωνάς για αμοιβή έπαιρνε σιτάρι ή συνήθως αλεύρι από τον κάθε πελάτη που άλεθε. Αυτό ήταν το ξαί όπως το λέγαν. Η λέξη ξαί, ξάγι προήλθε από την αρχαία λέξη εξάγιον και αυτή πάλι από τη λατινική exagium, που αρχικά σήμαινε το δοχείο με το οποίο ο μυλωνάς μετρούσε το ποσοστό του είδους που κρατούσε ως δικαίωμα. Ύστερα κατέληξε να σημαίνει το ίδιο το περιεχόμενο. Στην κατοχή με την παίνα άλεθαν και κριθάρι, βρώμη, ρεβίθια ακόμα και κότσαλα καλαμποκιού για να επιβιώσουν.

Από την προϊστορική εποχή ήταν γνωστός ο χερόμυλος, τα χειρόμ'λα όπως τα έλεγαν στο χωριό. Ήταν δυο μικρές μυλάπετρες που η μία περιστρεφόταν πάνω στην άλλη με τα χέρια και έκοβαν το στάρι για μπλουγούρι ή γλυκό τραχανά. Στο χωριό μας τα μοναδικά νομίζω «χειρόμ'λα» τα είχε η μακαρίτισσα Χαραλαμπίνα στον πέρα μαχαλά, όπου πήγαινα με τη σειρά οι γυναίκες του χωριού. Νερόμυλο παλιά στο χωριό μας είχε και ο Κώστας Σταύρος στη θέση Τσιούμα όπου η τοποθεσία λέγεται μέχρι σήμερα «στον Παλιόμ'λο». Το 1952 νομίζω ο Τριάντος εγκατέστησε στο Μεσενικόλα το μηχανικό μύλο και οι νερόμυλοι σιγά-σιγά άρχισαν να πέφτουν στην αχρηστία.

Ο μύλος και το άλεσμα, βασικά στοιχεία της ζωής των ανθρώπων για πολλά-πολλά χρόνια, έγιναν θέμα σε πολλά δημοτικά τραγούδια και σε διάφορες λαϊκές ρήσεις, παροιμίες κ.λ.π.

«Άλεθε μύλο μ' άλεθε, βγάλε τ'αλεύρι σου ψιλά, τα πίτουρά σου τραγανά». «Μπάτε σκύλοι αλέστε κι αλεστικά μη δίνετε». «Κάνει στα την κότα του μυλωνά», «ο καλός μύλος όλα τα αλέθει»

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Μαστραπιάς Δημήτριος
- Δημήτριος Ηλίας Ραχωβίτσας
- Γεώργιος Σταύρος του Πάνου
- Σωτήριος Κοντοστέριος του Στέργιου
- Βασιλική Σ. Σκούφη
- Κατσιγιάννη Τασία
- Τσιμογιάννης Στέφανος
- Καλαντζής Αναστάσιος

ΣΤΕΦΑΝΙΑΙΑ ΝΟΣΟΣ

- Οι καρδιακές αρρυθμίες
- Ο αιφνίδιος θάνατος

ΕΜΦΡΑΓΜΑ ΜΥΟΚΑΡΔΙΟΥ

Η καρδιά είναι ένας κοίλος μυς που βρίσκεται στο θωρακικό τοίχωμα ανάμεσα στους πνεύμονες. Το χρώμα της είναι βαθύ κόκκινο και έχει τρεις επιφάνειες: η πρόσθια, η κάτω και η οπίσθια επιφάνεια. Το τοίχωμα της αποτελείται από τρεις στιβάδες. Το Ενδοκάρδιο, το Μυοκάρδιο και το Περικάρδιο.

Ο όρος οξύ έμφραγμα μυοκαρδίου περιγράφει την ανάπτυξη ισχαιμίας και νέκρωσης τμήματος του μυοκαρδίου, συνέπεια διακοπής ή ελλάτωσης της αιματώσεως του. Στέρωση της αιματικής ροής σε περιοχή του μυοκαρδίου για 20 λεπτά, προκαλεί το έμφραγμα μυοκαρδίου. Η ισχαιμία ή, η νέκρωση αυτή, προκαλείται από την απόφραξη των στεφανιαίων αρτηριών, ή κλάδου αυτών από θρόμβο σε περιοχή με αθηροσκληρωτική πλάκα. Σπουδαίο ρόλο σε ένα μικρό ποσοστό διαδραματίζει ο σπασμός των στεφανιαίων αγγείων.

Σε οξύ έμφραγμα το σύμπτωμα που κυριαρχεί είναι ο θωρακικός πόνος και μερικές φορές αγωνιώδης. Στους περισσότερους παρουσιάζεται κατά την ανάπαυση ή κατά την διάρκεια του ύπνου ακόμα, σπάνια διαρκεί λιγότερο από 30 λεπτά. Σε λίγους παρουσιάζεται μετά από έντονη προσπάθεια ή stress.

Εντοπίζεται: οπισθοστερνικά με αντανάκλαση στους ώμους, τράχηλο, κάτω γνάθο, αριστερό άνω άκρο, και στα δύο άκρα, ή στο επιγάστριο. Δεν υποχωρεί με την ανάπαυση ή την λήψη υπογλωσσίου δισκίου. Νιώθεις κάψιμο, αίσθημα βάρους, σφίξιμο, τσούξιμο, δυσπεψία, αίσθημα δυσφορίας, μούδιασμα ή σαν αίσθημα πνιγμονής. Ο άνθρωπος έχει συνήθως αγωνιώδη όψη και περιλούζεται από ψυχρό ιδρώτα. Μπορεί να έχει ναυτία, εμετούς, ορθόπνοια δύσπνοια και ζάλη.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

- ✓ Διατηρούμε σε ανάπαυση τον άνθρωπο π.χ. δεν αφαιρούμε ούτε τα ρούχα μόνο ότι τον σφίγγει όπως η γραβάτα, η ζώνη κ.α.
- ✓ Αν έχει δύσπνοια τον τοποθετούμε σε ανάρροπη θέση (με την πλάτη σηκωμένη στο κρεβάτι).
- ✓ Καλούμαι αμέσως τον γιατρό.
- ✓ Δεν του επιτρέπουμε να κινηθεί ή να σηκωθεί από το κρεβάτι ακόμα και αν αισθάνεται καλύτερα, μέχρι να τον δει ο γιατρός.

Σε περίπτωση που δεν έχει έμφραγμα μυοκαρδίου, με τα παραπάνω μέτρα δεν έχετε να χάσετε τίποτα, παρά λίγο χρόνο και λίγη προσπάθεια. Είναι όμως προτιμότερο το είδος αυτό του λάθους από το αίσθημα «αν μπορούσα να βοηθήσω».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Γ. ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗ

ΟΡΙΣΜΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΣΕ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ο Δήμαρχος Πλαστήρα και μέλος του Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ, Δημήτρης Τσιαντής ορίστηκε τακτικό μέλος της Εθνικής Επιτροπής Σχολικού Αθλητισμού και Ολυμπιακής Παιδείας του Υπουργείου Πολιτισμού. (Ν.2725/1999 άρθρο 58).

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΚΟΥΤΣΩΝΑΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ	20
ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΗΛΙΑΣ	20
ΜΠΑΛΤΑΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ	50
ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΜΠΑΛΤΑ - ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ	50
ΑΣΠΑΣΙΑ ΜΠΑΛΤΑ - ΚΑΠΟΥΡΑΝΗ	50
ΝΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Τ. ΧΡΗΣΤΟΥ	20
ΝΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ Τ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ	20
ΚΟΝΤΟΣΤΕΡΙΟΣ Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	20
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΗΛΙΑΣ Τ. ΦΩΤΗ	20
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΑΔΗ	20
ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ Τ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ	20
ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20
ΓΚΑΝΟΥΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	10
ΠΑΤΣΑΟΥΡΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	20
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ ΕΛΕΝΗ	20
ΚΑΦΕΝΤΖΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Τ. ΘΩΜΑ	20
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΗΝΙΚΟΛΑ ΑΘΗΝΩΝ	20
ΠΟΔΗΜΑΤΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ	10

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΙΟ Δ. ΚΑΛΑΝΤΖΗ

Αγαπητοί φίλοι της Συντακτικής Επιτροπής της εφημερίδας του Συλλόγου μας

Με ιδιαίτερη προσοχή μελετήσαμε τις απόψεις του κ. Καλαντζή, που φιλοξενήσατε στο προηγούμενο φύλλο της «Μορφοβουνιώτικης Φωνής». Μιας εφημερίδας, που με άψογο δεοντολογικό τρόπο και μεράκι, όλα αυτά τα χρόνια επιμελείσθε και έχετε την ευθύνη της έκδοσής της.

Έκδοση, την οποία όπως πολύ καλά γνωρίζει ο κάθε Μορφοβουνιώτης τιμάτε απόλυτα και με σεβασμό στην έννοια της Ελευθεροτυπίας και της αντικειμενικότητας.

Θα θεωρούσαμε καλοπροαίρετο το άρθρο του κ. Καλαντζή, ο οποίος με την επιστημονική του κατάρτιση και δράση τιμά το Δήμο μας και το Μορφοβούνι, εάν επί έντεκα συνεχή έτη που ο νυν Δήμαρχος υπηρετεί την Αυτοδιοίκηση (σε επίπεδο Νομού και Πανελλαδικά), επιχειρούσε έστω και μία φορά να βρεθεί μ' αυτόν να τον δει, να συζητήσει μαζί του, να θέσει τις ενστάσεις του, τις ανησυχίες του, και τις όποιες προτάσεις του για την ανάπτυξη του Μορφοβουνίου και της ευρύτερης περιοχής.

Όπως επίσης θα θεωρούσαμε καλοπροαίρετο το άρθρο του και την κριτική του, εάν ΕΣΤΩ και ΜΙΑ ΦΟΡΑ, παραβρισκόταν αυτά τα 11 (έντεκα) χρόνια, (παρότι μένει στο εξωτερικό) έστω και σε μία Λαϊκή Συνέλευση από τις δεκάδες που έχουν γίνει επίσημα (5 κάθε χρόνο). Έστω σε ένα Δημοτικό Συμβούλιο να παραβρεθεί, έστω να μας στείλει μία επιστολή με τις όποιες θέσεις του και προτάσεις του.

Το Δήμαρχο: ΔΕΝ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕ ΠΟΤΕ - ΔΕΝ ΤΟΥ ΜΙΛΗΣΕ ΠΟΤΕ.

Δεν υπήρξε ποτέ καμία επαφή του κ. Καλαντζή με το Δήμο μας

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να λέει και να γράφει την άποψή του ελεύθερα, άσχετα εάν δεν συμφωνούμε με αυτή.

Και για να μπορεί ο καθένας να αρθρογραφεί ελεύθερα όπως ο κ. Καλαντζής εμείς θα αγωνιστούμε και θα παλέψουμε. Προφανώς όμως δεν μπορεί ασύστολα να θίγει πρόσωπα χωρίς να γνωρίζει καταστάσεις, και χωρίς να απαντηθεί.

Και βέβαια εδώ η εφημερίδα του Συλλόγου Μορφοβουνιωτών αποδεικνύει για ακόμη μία φορά τι σημαίνει Ελευθεροτυπία στην πράξη. ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ, αφού δημοσιεύει τα πάντα, και τα κείμενά του χωρίς λογοκρισία.

Καταρρίπτεται έτσι και το αόριστο υπονοούμενο του αρθρογράφου για το ότι «Υπάρχει αρθρογράφος που του αφαιρέθηκε η δυνατότητα να γράφει».

Έτσι χωρίς ονόματα..... για τον κ. Καλαντζή.

Τα γραφόμενα του κ. Καλαντζή λοιπόν, η αποκάλυψη του... χρόνια μετά και χωρίς κανένα αιτιολογικό ότι «Γίνονται έργα βιτρίνας για 10 μέρες το καλοκαίρι» (αυτό αναφέρει!!) και το γεγονός, πως δεν έθετε ποτέ πριν αυτό το θέμα, αυτά λοιπόν ως αναρωτηθούν γιατί τα κάνει τώρα, οι εκατοντάδες Μορφοβουνιώτες και οι χιλιάδες Δημότες του Δήμου. Αυτοί που επί τρεις συνεχείς θητείες και με υψηλότερη αποδοχή (στην Ελλάδα στους 10 πρώτους) στηρίζουν με ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ διαδικασίες τον Δήμαρχο και τον Συνδυασμό του, προφανώς αξιολογώντας υπερκομματικά την δράση τους, τη συμπεριφορά τους, το έργο τους και την πορεία τους. Πορεία που δικαίωθηκε εκλεγόμενος και στην ΚΕΔΚΕ, 3ος Πανελλαδικά μαζί με τα μεγαλύτερα Αυτ/κά ονόματα της χώρα (Δημάρχους: Αθηνών, Θεσ/κης, Λάρισας, Ηρακλείου, Κοζάνης, Ρόδου, Ν. Ιωνίας, Κορυδαλλού, Κατερίνης κλπ.

Σε ό,τι από τα γραφόμενα του κ. Καλαντζή αφορούν στη Συντακτική Επιτροπή και το Σύλλογο και είναι ιδιαίτερα σοβαρά (μιλά για εξυπηρέτηση συμφερόντων!!! Για προπαγάνδα και προσωπικές επιδιώξεις!!! Ακόμα και πολιτικές!!!!) αυτά κατ' εμάς αποτελούν βαρύ ατόπημα μιας και χωρίς στοιχεία καταγγελλεί την εφημερίδα).

Το μόνο που θα αναφερθεί εκ μέρους μας είναι ότι ΟΥΔΕΠΟΤΕ ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ και οι συνεργάτες του μίλησαν με την Συντακτική Επιτροπή για τη θεματολογία της Εφημερίδας και ως διαψευστούμε δημόσια!!!

Προφανώς εδώ, δεν έχουμε όλοι την ίδια άποψη και δεν λαμβάνουμε ως "προπαγάνδα" την ανθρωπιστική επίσημη επίσκεψη του Δημάρχου μας στην Ραμάλα της Παλαιστίνης και τη φωτογραφία του με τον αείμνηστο Ηγέτη της. Μια ιστορική μορφή, παγκόσμια, τον Γιασέρ Αραφάτ. Έτσι βλέπει αυτό το γεγονός ο κ. Καλαντζής που μηδενίζει τα ΠΑΝΤΑ και που έχει άγνοια για τα όσα συμβαίνουν στο χωριό μας -όπως θα αποδείξουμε παρακάτω- όταν παρουσιάζεται με ειρωνικό τρόπο εκ μέρους του, αυτή η επίσκεψη - αποστολή (φιγυράρει, με τον Γιασέρ Αραφάτ γράφει ειρωνικά ο κ. Καλαντζής...).

Αποστολή λοιπόν σε μία περιοχή εμπόλεμη, φέρνοντας στην Ελλάδα για 10 ημέρες 150 μικρά παιδιά φτωχών

οικογενειών Παλαιστινίων και μάλιστα με μεγάλη επικινδυνότητα καθότι ήταν εμπόλεμη ζώνη (Δυτική όχθη κ. Γάζα).

Βέβαια εμείς γνωρίζουμε ότι οι Μορφοβουνιώτες και όλος ο κόσμος της Καρδίτσας είναι υπερήφανοι για τη διεθνή ανθρωπιστική αποστολή της ΚΕΔΚΕ της οποίας ήταν υπεύθυνος ο Δήμαρχος μας και το έδειξαν αυτό με τα δεκάδες τηλεφωνήματά τους.

Πόσο εύκολα αυτό ως γεγονός το ξεπερνά ο κ. Καλαντζής ειρωνευόμενος το Δήμαρχο!

Αλήθεια αυτό το γεγονός δεν έπρεπε να παρουσιαστεί στην εφημερίδα του χωριού του Δημάρχου, όταν μάλιστα όλα τα Μ.Μ.Ε. της Ελλάδας και ιδιαίτερα της Θεσσαλίας, αναφέρθηκαν σ' αυτό; Ο Δήμαρχος δεν είναι Βουνεσιώτης; Δεν έχει δικαίωμα να γράφει τις απόψεις του και τις θέσεις του, όπως καλώς μπορούν να κάνουν όλοι οι Βουνεσιώτες;

Ο, γέννημα - θρέμμα Βουνεσιώτης Δήμαρχος Πλαστήρα, Δημήτρης Τσιαντής, ΔΕΝ δικαιούται να αναφέρεται εκεί; Τι ενοχλεί το κ. Καλαντζή ο οποίος κόπτεται για την ελευθεροτυπία;

Αναρωτιέται επίσης αν «αντέχουμε την κριτική», όταν ΟΥΔΕΠΟΤΕ επαναλαμβάνουμε, μας προέτρεψε σε κάτι, μας συμβούλεψε, μας επέκρινε, ΟΥΔΕΠΟΤΕ.

Έρχεται λοιπόν σήμερα- ξαφνικά με ένα τόσο επιθετικό και εχθρικό άρθρο, όταν μάλιστα σε δικό τους επίσης άρθρο πριν λίγο χρονικό διάστημα, ΕΚΘΕΙΑΖΕ την παρουσία της Μορφοβουνιώτικης Φωνής για τις τόσο σημαντικές υπηρεσίες που προσφέρει. Πότε έλεγε την αλήθεια τότε ή τώρα και γιατί;

Γι' αυτό λοιπόν πιστεύουμε πως είναι μεροληπτική και μηδενιστική η κρίση του και μας αδικεί.

Είναι λοιπόν προϊόν παραπληροφόρησης προς αυτόν, από κακούς και σκόπιμους πληροφοριοδότες, διότι το έργο της Δημοτικής Αρχής είναι τέτοιο που δεν αμφισβητείται, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν παλεύουμε να γίνει καλύτερο, ή δεν έγιναν και λάθη.

Επιστημαίνουμε λοιπόν, έργα μας και παρεμβάσεις μας. (περιληπτικά, και μόνο στο Βουνέσι), τα οποία ο αρθρογράφος μας δεν είδε ποτέ ή για τα οποία δεν είχε ΟΥΤΕ ΜΙΑ καλή κουβέντα να πει ή δεν του τα ανέφεραν οι τόσο σημαντικοί πληροφοριοδότες του.

Έργα που γίνονται με τρόπο συστηματικό και προγραμματισμένο με βάση, Ειδική Μελέτη για το πώς θέλουμε την ανάπτυξη της περιοχής μας στο τρίπτυχο:

Αγροτική Ανάπτυξη - Τουρισμός - Προαστιακή Ανάπτυξη

1. Ο Ξενώνας Μορφοβουνίου με 300 εκατομμύρια δραχμές, έγινε με βάση το... «Πείραμα της Φιλαδέλφειας» με την εφαρμογή των ηλεκτρομαγνητικών πεδίων και όχι από το Δήμαρχο και τους Συνεργάτες του.

2. Τα Υδρευτικά Έργα ύψους 350 εκατομμυρίων δραχμών έγιναν προφανώς.....με «αυτόματο πιλότο» (οριστική επίλυση προβλήματος ύδρευσης)

3. Τα έργα Εσωτερικής Οδοποιίας ύψους άνω των 600 εκατομμυρίων δραχμών, έγιναν με «μαγικό ραβδί»...

4. Το ευρύτατο Πρόγραμμα στήριξης της Αγροτικής Οικονομίας με την Αγροτική Οδοποιία και την αγορά φορτηγού (3ο ΚΠΣ και έσοδα Δήμου), κόστους άνω των 350 εκατομμυρίων δραχμών, επίσης.....τυχαία έγιναν.

5. Τα αθλητικά έργα στο ύψος των 100 εκατομμυρίων δραχμών τα πραγματοποίησε, ο Δήμαρχος.....Λονδίνου!!!

6. Τις αισθητικές αναπλάσεις δεκάδων εκατομμυρίων δραχμών (Άγιος Γεώργιος - Βρύσες χωριού- Είσοδος χωριού- Κεντρική Πλατεία - Αυλή σχολείου κτλ) μας τιςχρωστούσαν.

7. Η Εξωτερική οδοποιία δεκάδων εκατομμυρίων δραχμών για την Αγία Τριάδα, τη Ράζα, τον Παραλίμνιο κτλ, επίσης τυχαία...έγιναν -κάνεις από μας δεν πάλεψε!!!

8. Η εκμετάλλευση της Κεντρικής Πλατείας, η επέκτασή της προς Αλεξανδρή μετά από 35 χρόνια εμπλοκής και η γενικότερη αναβάθμισή της επίσης μόνα τους έγιναν.

(Αλήθεια πριν εκλεγεί ο σημερινός Δήμαρχος που πήγαιναν τα παιδιά και οι γυναίκες του χωριού; Πάντως στα καφενεία όχι. Ή κλησμένοι στα σπίτια ή δεν ερχόταν στο χωριό καθόλου.

9. Η εξασφάλιση πίστωσης (280 εκατομμύρια δραχμές) και η έναρξη της κατασκευής του Δημαρχείου, που θα «κατοχυρώσει» ως Διοικητικό ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΤΟ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ, και αυτό αποτελεί τυχαίο γεγονός.

10. Η αγορά και η λειτουργία (τα χρήματα προϋπήρχαν) του Κέντρου Ιστορικών Μελετών «Ν. Πλαστήρας» επίσης τυχαίο;

11. Η συστηματική διαχείριση των Απορριμμάτων με την κατάργηση των ανεξέλεγκτων χωματερών (177 εκατομμύρια δραχμές) για τον κ. Καλαντζή και τους συμβουλάτορές του ήτανθέλημα θεού;

12. Η ένταξη του Δήμου μας στο πρόγραμμα 3ου ΚΠΣ

«Agenda Habitat» με 170 εκατομμύρια δραχμές (Μουσείο Αμπέλου και Κρασιού κτλ) επίσης..... «θέλημα Θεού» ήταν;

13. Για την κατασκευή του Παραλίμνιου ποδηλατοδρόμου, Μοσχάτου-Μεσσηνικόλα-Μορφοβουνίου με 50 εκατομμύρια δραχμές εκ μέρους του Δήμου μας, δεν άκουσε τίποτα ο κ. Καλαντζής;

14. Για την εφαρμογή στο Δήμο μας του κοινωνικού προγράμματος μέριμνας και φροντίδας «Βοήθεια στο Σπίτι», τίποτα δεν γνωρίζει ο κ. Καλαντζής; Από εξήντα έως ογδόντα ηλικιωμένοι βοηθούνται από το Δήμο σε καθημερινή βάση.

15. Για την ένταξη του Δήμου Πλαστήρα στο «Δίκτυο φορέων ανάδειξης και προώθησης τοπικών προϊόντων Θεσσαλίας» δεν του είπαν τίποτα του κ. Καλαντζή;

16. Ούτε επίσης για την ένταξη του Δήμου μας στην υπό σύνταξη μελέτη για τους βιολογικούς καθαρισμούς των οικισμών μας;

17. Επίσης ο Δήμος μας.....τυχαία εντάχθηκε και στο πρόγραμμα «Προστασία και διαχείριση Δασών» μέτρο 2.11 του 3ου Π.Ε.Π. (3ο ΚΠΣ) με ένα σεβαστό ποσό

18. Επίσης πάλι τυχαία ο Δήμος μας άρχισε το ευρύτατο πρόγραμμα «Αισθητικών Αναπλάσεων» άνω των 100 εκατομμυρίων δραχμών για την ανάπλαση του κεντρικού οδικού άξονα Μορφοβουνίου και των δρόμων που ξεκινούν απ' αυτόν. Και όλο αυτό το πρόγραμμα, με βάση συστηματική μελέτη που εκπόνησε ο Δήμος Πλαστήρα.

19. Επίσης τυχαία θεσμοθετήθηκε και το "Αθλητικό Καλοκαίρι" όπου εκατοντάδες παιδιά απ' όλα τα χωριά του Δήμου, παίρνουν μέρος, με επίβλεψη και οδηγίες γυμναστών, σε αθλοπαιδιές και άλλες αθλητικές δράσεις, αναπτύσσοντας και την αλληλεγγύη μεταξύ των χωριών μας αλλά και δίνοντας διεξόδους στην παραμονή τους στα χωριά μας.

20. Ούτε γι' αυτό πληροφόρησαν τον κ. Καλαντζή;

Για όλα τα παραπάνω τίποτα δεν του είπαν και τίποτα δεν είδε ο «μηδενιστής» κ. Καλαντζής;

Προφανώς ανάπτυξη ή εναλλακτικός τρόπος αυτής, είναι το στήσιμο «μεγάλης οθόνης στην πλατεία», να δει ο κόσμος κατά τον κ. Καλαντζή, την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων. Μας μέμφεται λοιπόν γι' αυτό.

Σίγουρα.....ήταν μεγάλη παράλειψή μας.

Δεν ξέρουμε εάν θα πρέπει να λυπηθούμε ή να χαρούμε για αυτή την «τόσο σημαντική αναπτυξιακή πρόταση». Την οποία ας έβαζε επιτέλους, πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες προς συζήτηση. Δεν το έκανε ούτε αυτό.

Αγαπητοί φίλοι της Συντακτικής Επιτροπής.

Μας εκπλήσσει επίσης το γεγονός, ότι το 2005 ο αρθρογράφος μας, ανακάλυψε ή θυμήθηκε για το πρόβλημα της αισθητικής των ιδιοκτητών κατασκευών.

Ένα πρόβλημα που σαφώς υπάρχει και στο οποίο μόνο παραινεντικά ή καταγγελλτικά ή συμβουλευτικά ως Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορούμε να παρέμβουμε και το κάνουμε, για να περισώσουμε ότι απέμεινε απ' την άναρχη δόμηση της μετεμφυλιακής περιόδου, όπου δεν υπήρχε πολεοδομικός σχεδιασμός και που ως Πρόεδρος, ο σημερινός Δήμαρχος, μοναδική περίπτωση στην ορεινή Ελλάδα, ξεκίνησε να κάνει (ΥΠΕΧΩΔΕ 56 εκ. δρχ)

Βλέπε Ρυμοτομικό Σχέδιο Μορφοβουνίου.

Κάτι που έγινε στο Πήλιο και στα Ζαγοροχώρια τις προηγούμενες δεκαετίες και στο Μορφοβούνι ξεκίνησε η διαδικασία εφαρμογής με πρωτοβουλία του Δημάρχου τώρα τελευταία.

Ας γνωρίζει όμως ο κ. Καλαντζής ότι την ευθύνη για την έκδοση των αδειών οικοδομικών εργασιών αλλά και την επίβλεψή τους δεν την έχει ο Δήμος, αλλά η ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑ Καρδίτσας και ότι οι Δήμοι δεν έχουν ελεγκτικό μηχανισμό.

Πάντως είναι ένα ζήτημα που απαιτεί και παιδεία, αφορά όλους μα και ίσως πρέπει να γίνουμε περισσότερο αυστηροί και οι ιδιώτες και η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Το θέμα καλώς μπαίνει, "κάλιο αργά παρά ποτέ".

Δεν μπορούμε όμως να κατανοήσουμε, γιατί «στεναχωρεί» τον αρθρογράφο η ιδέα του Δημάρχου και των συνεργατών του, για τη μετατροπή του Δημοτικού Σχολείου Μορφοβουνίου σε «Κέντρο Κοινωνικής Μέριμνας και φροντίδας» και μάλιστα και την ψευδέστατη έκφραση εκ μέρους του, ότι κρίθηκε ακατάλληλο για πρόσβαση «ηλικιωμένων» ως Δημαρχείο;

Παραπληροφορηθήκατε και παραπληροφορείτε και τον κόσμο κ. Καλαντζή. Και ενώ έχετε πλήρη άγνοια, αβασάνιστα υιοθετείτε ότι σας πει ο οποιοσδήποτε κακοπροαίρετος πληροφοριοδότης σας, Ουδέποτε υπήρξε κάτι τέτοιο. Ουδέποτε.

Όμως ας μείνουμε και στην ουσία και η ουσία είναι:

Θέλουμε ή δεν θέλουμε να υπάρχει Δημοτική Κοινωνική Μέριμνα και φροντίδα για τους ανήμπορους και ιδιαίτερων

συνέχεια από προηγούμενη

αναγκών δημότες μας, ιδιαίτερα τους χειμερινούς μήνες; Εμείς θέλουμε.

Εμείς ζώντας στο χωριό (ο Δήμαρχος μας ζει μόνιμα) και αγωνιζόμενοι εκ των έσω με τα προβλήματα, ΚΑΤΑΝΟΟΥΜΕ, τι σημαίνει χειμερινή διαβίωση για την ανήμπορη Τρίτη ηλικία, περισσότερο Δε για εκείνους που δεν έχουν για διάφορους λόγους τα παιδιά τους μαζί.

Εμείς γι' αυτούς παλεύουμε και θα παλέψουμε και για εμάς το Βουνέσι δεν είναι «10 μέρες το καλοκαίρι» (το παραπάνω βέβαια ουδεμία αιχμή περιέχει προς τον αρθρογράφο που ζει και διαπρέπει επιστημονικά στη Γερμανία, διότι η εργασία του αυτό απαιτεί).

Αγαπητοί φίλοι της Συντακτικής Επιτροπής

Καθήκον μας είναι στο σχολιασμό τους άρθρου του κ. Καλαντζή να αναφερθούμε στα παρακάτω:

Α) Στην οργανωτική Επάρκεια του Δήμου μας (Διοικητικές Υπηρεσίες-Τεχνική Υπηρεσία- Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών). Το ΚΕΠ Δήμου Πλαστήρα κατατάχθηκε στην 1η θέση στη Θεσσαλία σε αναλογική διεκπεραίωση υποθέσεων (φαντάζομαι...όχι πάλι τυχαία).

Β) Στην «χαλαρότητα» με την οποία ξεπερνά ο (αντικειμενικός;) αρθρογράφος το ζήτημα της σύστασης του ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ με έδρα το χωριό του, το Μορφοβούνι!!! Τόσο ασήμαντο είναι αυτό το γεγονός γι' εκείνον; Όμως θέλουμε να επισημάνουμε ότι τότε, κάποιοι έτρεχαν να το πετύχουν, κάποιοι αγωνιούσαν, κάποιοι πάλευαν και το πέτυχαν.....Τι κρίμα!!! Ούτε κουβέντα και γι' αυτό, και αυτό περνάει «αβρόχοις ποσι»...

Γ) Θα αναφερθούμε επίσης στο βαρύ χαρακτηρισμό ότι «το χωριό είναι βυθισμένο σκάφος» που ωθεί και τους «ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ ΠΟΥ ΤΟ ΑΓΑΠΟΥΝ ΝΑ ΤΟ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΟΥΝ»!!!

Πράγματι κύριοι της Συντονιστικής Επιτροπής έτσι ακριβώς το γράφει...

Έλεος κύριε αρθρογράφε!!!

Δεν θα υπάρξει περαιτέρω σχόλιο από εμάς. Απλά το επισημαίνουμε και ας σχολιάσουν οι αναγνώστες την ειρωνεία, την «αντικειμενικότητα» του αρθρογράφου, και την εκτίμησή του για το χωριό και τους χωριανούς του.

Αλήθεια, τόσοι λίγοι Μορφοβουνιώτες έμειναν να αγαπούν το χωριό τους, και το εγκαταλείπουν κι αυτοί ως «βυθιζόμενο σκάφος»;

«Μικρές» πολύ «μικρές» αλλά και βαριές και προσβλητικές κουβέντες από έναν όντως φτασμένο επιστήμονα, που μας εκπλήσσει και εδώ αρνητικά.

Δ) Επίσης εδώ θέλουμε να αναφερθούμε και στο ότι, εάν υπολειπεται το Δημοτικό Σχολείο, προφανώς δεν ευθύνεται ο Δήμαρχος και το Δημοτικό Συμβούλιο. Αυτό είναι πρόβλημα της ελληνικής υπαίθρου γενικότερα.

Πολύ περιληπτικά λέμε:

Φταίνει κ. Καλαντζή, οι Κεντρικές Πολιτικές όλων των κυβερνήσεων μετά τον εμφύλιο. Φταίνει οι εγγενείς αδυναμίες των συστημάτων διακυβέρνησης διαχρονικά και που διόγκωσαν το υδροκέφαλο κράτος, συντήρησαν και επεδίωξαν την πολιτική της ενίσχυσης των μεγάλων αστικών κέντρων. Προφανώς και δεν είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση που έσπρωξε τα εκατομμύρια των Ελλήνων στο εξωτερικό και στις Ελληνικές Μεγαλουπόλεις.

Ε όχι, και γι' αυτά να φταίει ο Δήμαρχος και η εφημερίδα του χωριού που κατ' εσέ κάνει «προπαγάνδα».

Ε) Θα αναφερθούμε τώρα και στην ατυχή επισήμανση του κ. Καλαντζή, ότι το συνέδριο των Αποδήμων Καρδίσιων, τίμησε με την παρουσία του μόνο ο Δήμαρχος Καρδίτσας απαξιωνοντας όλους τους άλλους δημάρχους. Διακριτικές και σεμνές ίσως παρουσίες όπως του δικού μας Δημάρχου στην εκδήλωση των Αποδήμων, πέρασε όντως απαρατήρητη από τον κ. Καλαντζή...

Άλλωστε ο Δήμαρχός μας δεν «απατεί» να ακουστεί το όνομά του στις εκδηλώσεις που παρίσταται, παρότι έχει τρεις θητείες και είναι και μέλος του Δ.Σ. της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.) και πρόεδρος της Επιτροπής Αθλητισμού αυτής.

Αλλά, αφού μάλλον δεν γνωρίζει τον επί χρόνια Δήμαρχο του Δήμου του, γιατί έτσι αβασάνιστα εκφέρεται εναντίον του;

Γι' αυτό λοιπόν έχουμε αμφιβολίες για το αν είναι καλοπροαίρετη, ή από μέρους του, ασκούμενη κριτική.

Γιατί, χωρίς απόλυτη ενημέρωση, υιοθετεί «ελαφρά τη καρδιά» αφειδώς θέσεις εναντίον του και εναντίον της πολιτικής του Δήμου.

Αγαπητοί φίλοι της Συντακτικής Επιτροπής,

Τελειώνοντας θέλουμε επίσης να επισημάνουμε και το εξής: ΠΟΙΟΣ ή ΠΟΙΟΙ και ΠΟΤΕ απαγόρευαν σε ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ Μορφοβουνιώτη να πει τις προτάσεις του και τις θέσεις του (ή να γράψει) στις Λαϊκές Συνελεύσεις κάθε έτους που ο Δήμαρχος εκ του νόμου ορίζει ή στις Γ.Σ. του Συλλόγου Μορφοβουνιωτών που επίσης συνεχώς παραβρίσκεται;

Όπως επίσης ποιος και πότε, κατέπνιξε προτάσεις για τα πολιτιστικά των Συλλόγων ή και του Δήμου μας, όταν κάθε Πάσχα γίνεται συγκέντρωση ΑΝΟΙΧΤΗ για τον προγραμματισμό τους;

Ακούστηκε κάτι άλλο και δεν έγινε αποδεκτό από την κοινή μας Επιτροπή;

Όχι βέβαια, και προφανώς εδώ, όποιες προτάσεις ακουστούν σίγουρα θα αξιολογηθούν και θα ληφθούν υπόψη, όπως μέχρι τώρα δημοκρατικά γίνεται.

Κλείνοντας, τονίζουμε ότι πολιτική Δε γίνεται μόνο με κριτική αλλά και με προτάσεις. Επίσης, πολιτική γίνεται με έργα και δράσεις, κάτι που εδώ και έντεκα χρόνια συστηματικά, ενωτικά και μεθοδικά γίνεται και θα εξακολουθήσει να γίνεται, λαού θέλοντος, και την επόμενη Αυτοδιοικητική θητεία.

Σ' αυτή τη Συνέχεια και Πορεία Ανάπτυξης ο κάθε Βουνεσιώτης μας είναι πολύτιμος, αρκεί να το θέλει. Εμείς δεν αποκλείουμε κανέναν. Εξίσου πολύτιμος λοιπόν, μπορεί να φανεί και ο κ. Καλαντζής, εκτιμώντας πως αν γνωρίσει και προσωπικά το Δήμαρχό μας, ώστε να συζητήσουν και να ανταλλάξουν απόψεις, είμαστε σίγουροι πως θα τροποποιήσει πολλά από τα γραφέντα...

Υ.Γ. Θα είμαστε ανακόλουθοι με το έργο μας εάν δεν το υπερασπιζόμασταν και αφήναμε να αιωρούνται ερωτήματα εάν δεν απαντούσαμε, έστω και μ' αυτό τον σκληρό πολλές φορές τρόπο.

Ευχαριστούμε για τη φιλοξενία
Γραφείο Τύπου Δήμου Πλαστήρα

Μορφοβούνι, 21-06-2005

Η αρχιτεκτονική φυσιογνωμία των αγγράφων

Από τον Αντώνη Φ. Κυρίτση πολιτικό μηχανικό ΕΜΠ

Η ομορφιά των Αγγράφων ως περιοχή φυσικού κάλους με το καταπράσινο των βουνών και την κρυστάλλινη διαύγεια των νερών θεωρείται, όχι μόνο από τους έλληνες, ιδανικός προορισμός για διακοπές και αποδράσεις από τις μεγαλουπόλεις. Ιδιαίτερα οι παραλίνιες περιοχές γνωρίζουν μια πρωτόγνωρη ανάπτυξη με αποκορύφωμα την απευθείας σύνδεση της λίμνης με άλλες περιοχές της Ελλάδας, με υδροπλάνο.

Με δεδομένη την συγκεκριμένη εξέλιξη της περιοχής, παρατηρείται από την άλλη μια στασιμότητα σε ότι έχει να κάνει με την αρχιτεκτονική φυσιογνωμία των οικισμών που δημιουργούνται καθώς και σε κάθε επέμβαση που γίνεται σε υποδομές και κυρίως σε νέα δημόσια κτίρια που εγκαίνιαζονται στην ευρύτερη περιοχή.

Είναι έκδηλος ο ενθουσιασμός του επισκέπτη που περνά από τα χωριά του Πηλίου, δεν μιλά μόνο για την μοναδική θέα προς την θάλασσα, αλλά και τα όμορφα σπίτια, τα ξύλινα χαγιάτια, τα όμορφα καλντερίμια, τις κεντημένες από πέτρα στέγες, τα ξύλινα φουρούσια που όλα μαζί δένουν σε ένα όμορφο παιχνίδι από πέτρα και ξύλο.

Αν φύγουμε από το Πήλιο και γυρίσουμε στο δήμο Πλαστήρα και γενικότερα στην περιοχή των Αγγράφων θα διαπιστώσουμε πως δεν υπάρχει ιδιαίτερη αρχιτεκτονική. Η πέτρα και το ξύλο στα παλιά σπίτια, το τσιμέντο και οι αναμονές στα καινούργια συνθέτουν το αρχιτεκτονικό προφίλ των οικισμών. Βέβαια αυτά τα σπίτια κάλυπταν και καλύπτουν τις ανάγκες των κατοίκων τους. Από την άλλη οι λεηλασίες και το ολοκαύτωμα του πολέμου κατέστρεψαν ότι αξιόλογο είχε να αναδείξει αρχιτεκτονικά η

περιοχή. Από τα ελάχιστα που έχουν διασωθεί μέχρι σήμερα είναι η Μονή Κορώνας που τα τελευταία χρόνια οι προσπάθειες συντήρησης κατάφεραν να μειώσουν την φθορά από το χρόνο. Όμως αυτά τα γεγονότα όσο και αν δυσκόλεψαν την πρόοδο του τόπου δεν είναι ικανά να αποκλείσουν οποιαδήποτε εξέλιξη σε ότι έχει να κάνει με τον σχεδιασμό και την προσπάθεια διαμόρφωσης αρχιτεκτονικής φυσιογνωμίας της περιοχής.

Βέβαια αυτή η προσπάθεια δεν σημαίνει την ολοκληρωτική αλλαγή των οικισμών. Δύο, τρία σπίτια από πέτρα και ξύλο σε κάθε χωριό με το μεράκι του μάστορα και τις υποδείξεις του μηχανικού μπορούν να κάνουν την διαφορά. Μια πετρόκτιστη βρύση με μια ανάγλυφη παράσταση στην πλατεία του χωριού, ένα μερακλίδικο καλντερίμι, μια ωραία στέγη με ξύλινα μπαλκόνια ένα χαγιάτι μπορούν να δώσουν μια έγχρωμη πινελιά στον όμορφο πίνακα των Αγγράφων.

Βέβαια προσπάθειες γίνονται από πολλούς συγχωριανούς μας και αυτό είναι προς τιμή τους. Λείπει όμως η συντονισμένη προσπάθεια. Ο δήμαρχος και φίλος έχει καταβάλει πολλές προσπάθειες και έχει βοηθήσει προς αυτή την κατεύθυνση. Όμως πάντα μπορούμε να κάνουμε περισσότερα σε κάθε ευκαιρία που μας δίνεται. Για παράδειγμα το νέο δημαρχείο που είναι υπό κατασκευή κοντά στην είσοδο του χωριού θα μπορούσε να έχει κάποια στοιχεία που να το κάνουν ιδιαίτερο.

Το συγκεκριμένο θέμα έχει μεγάλη σημασία για την ανάπτυξη και την ταυτότητα της περιοχής και πρέπει να απασχολήσει το δήμο άμεσα με προγραμματισμό και μελέτες.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ - ΑΓΡΑΦΑ - ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

Μια σύντομη αναφορά στην προέλευση των τριών λέξεων θα κάνουμε σ' αυτό το σημείωμα.

Σχετικά με τη λέξη Καρδίτσα η πιθανότερη εκδοχή είναι ότι έχει σλάβικη προέλευση. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα μ' αυτή την εκδοχή είναι παραφθορά της λέξης Γκρανίτσα που στα σλαβικά σημαίνει Κωμόπολη. Κάποιοι περιηγητές του 19ου αιώνα στις γραπτές εντυπώσεις τους κάνουν λόγο για κάποια Γκρανίτσα στην περιοχή της σημερινής Καρδίτσας.

Η εκδοχή ότι η λέξη Καρδίτσα έχει σχέση με την καρδιά, επειδή η πόλη βρίσκεται περίπου στο κέντρο του ελλαδικού χώρου, είναι μάλλον αφελής. Σ' αυτή την περίπτωση, το πολύ-πολύ να λεγόταν απλώς καρδιά ή καρδούλα. Κανένας δεν είπε ποτέ την καρδιά καρδίτσα (μου)...

Μια άλλη περίπτωση κατά τη δική μου γνώμη, είναι να έχει σχέση με τη λέξη καρυδίτσα. Μπορεί κάποτε να υπήρχε κάπου εκεί στα πρώτα καλύβια κάποιων τσοπάνηδων και μια μικρή καρυδιά και οι άνθρωποι έλεγαν «στην Καρυδίτσα» την τοποθεσία, όπως εμείς έχουμε στο χωριό τοποθεσίες παρόμοιες: "στον έλατο", "στην Κρανούλα" κ.λ.π.

Στην Πελοπόννησο υπάρχει η Κερασίτσα (το χωριό του Γρηγ. Λαμπράκη).

Για την ονομασία Άγραφα υπάρχουν επίσης δυο εκδοχές. Η μία είναι ότι ονομάστηκε έτσι η περιοχή, επειδή ήρθαν άγρια και απρόσιτη και γι' αυτό δεν είχε χαρτογραφηθεί από τους παλιούς γεωγράφους. Η εκδοχή αυτή αληθεύει μάλλον κατά το ήμισυ. Δηλαδή ότι η περιοχή ήταν απρόσιτη. Αυτός ήταν και ο λόγος που δεν την πάτησαν οι Τούρκοι μετά την κατάκτηση της Ελλάδας, γι' αυτό και δεν την κατέγραψαν στα φορολογικά τους βιβλία. Αργότερα οι Τούρκοι μη μπορώντας να κατακτήσουν τα Άγραφα, ήρθαν σε συμφωνία με τους Αγραφιώτες και υπέγραψαν τη συνθήκη του Ταμασίου (1525) με την οποία η περιοχή αναγνωρίστηκε ως αυτόνομη με πρωτεύουσα το Νεοχώρι.

Για την ονομασία Νεβρόπολη μία εκδοχή είναι ότι προέρχεται από τη λέξη νεβρό που σημαίνει ελαφάκι. Ίσως κάποτε να υπήρχαν εκεί πολλά ελάφια. Ο Ηρόδοτος στην Ιστορία του αναφέρει τους Σλάβους με το όνομα Νεβροί. Σλαβικά φύλα, όπως είναι γνωστό είχαν κατέβει κατά καιρούς στην Ελλάδα μέχρι κάτω στην Πελοπόννησο. Ίσως η ονομασία να σχετίζεται μ' αυτούς. Με το όνομα Νεβρόπολη υπάρχει και ένα μικρό ορεινό χωριό στο νομό Άρτας.

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Τον Ιούνιο του 1965 οι κακές σχέσεις του Πρωθυπουργού Γ. Παπανδρέου με το Βασιλιά Κωνσταντίνο, ο οποίος μεθόδευε την ανατροπή του, οδηγήθηκαν σε ανοικτή ρήξη, καθώς δεν δέχονταν καμία κυβερνητική επέμβαση και αλλαγή στο στρατό, προβάλλοντας ως πελώριο πρόβλημα την ύπαρξη της οργάνωσης «ΑΣΠΙΔΑ», αλλά και της δήθεν «κομμουνιστικής δολιοφθοράς» σε μονάδα του Έβρου, που δράστης ήταν, ως απεδείχθη αργότερα, ο κατοπινός δικτάτορας Γ. Παπαδόπουλος, εκ των συντακτών και του σχεδίου «Περικλής», για τη βία και νοθεία του '61.

Στο βαρύ αυτό κλίμα, ο Γ. Παπανδρέου ζήτησε και έλαβε στη Βουλή ψήφο εμπιστοσύνης και κατόπιν αποφάσισε πάση θυσία την αντικατάσταση του Υπουργού Εθν. Αμύνης Πέτρου Γαρουφαλιά, παλαιού προσωπικού του φίλου και συνεργάτη, που απεδείχθη εν τούτοις συνειδητός υπονομευτής του, αρχίζοντας τα χουνέρια, όπως για παράδειγμα, όταν ο Πρωθυπουργός έλειπε στην Αμερική, ο Γαρουφαλιάς προσπάθησε να κάνει νόμο, μετονομάζοντας τον Ελληνικό Στρατό σε Βασιλικό, για την ομοιομορφία της ονομασίας με την Χωροφυλακή και την Αεροπορία, όπως αφελώς δήθεν ισχυριζόνταν και αναστάτωση τότε τον Πρωθυπουργό και τους περισσότερους στην Ε.Κ.

Συνάντησε όμως ο Γ. Παπανδρέου την απόλυτη άρνηση του Κωνσταντίνου, καθώς και τη σθεναρή αντίσταση του Υπουργού να φύγει για να αναλάβει ο ίδιος ο Γ. Παπανδρέου το Υπουργείο Εθν. Αμύνης.

Το εκρηκτικό αδιέξοδο που δημιουργήθηκε ακολούθησαν το πρώτο δεκάημερο του Ιουλίου 1965, οι διαβόητες όσο και αχαρκτήριστες, υβριστικές επιστολές του Βασιλιά Κωνσταντίνου, προς τον Πρωθυπουργό Γ. Παπανδρέου, που αποτελούν ιστορικό μνημείο απρέπειας και ασέβειας, αλαζονείας και υπεροψίας και δείχνουν ακόμα πλήρη περιφρόνηση προς την πλειοψηφία του λαού, που εκπροσωπούσε ο τότε Πρωθυπουργός Γ. Παπανδρέου.

Αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν, η ανατροπή (εξαναγκασμός σε παραίτηση) της κυβέρνησης Γ. Παπανδρέου, το απόγευμα της 15-7-65 στη συνάντηση που είχε με το Βασιλιά και ο διορισμός το ίδιο βράδυ ως Πρωθυπουργού, του έως τότε Προέδρου της Βουλής Γ. Νόβα (Γαργάλα), πριν προλάβει καν ο Γ. Παπανδρέου να υποβάλει εγγράφως την παραίτησή του.

Η κυβέρνηση του Γ. Νόβα «αποστατών», όπως αποκλήθηκε αμέσως από το Γ. Παπανδρέου και έμεινε έκτοτε ο χαρακτηρισμός, αποτελούνταν αρχικά από 24 Βουλευτές της Ε.Κ. (κυρίως της ομάδας Κ. Μητσοτάκη) καταψηφίστηκε όμως στη Βουλή στις 5-8-65 αφού με τους 107 Βουλευτές της Ε.Ρ.Ε. και του Κ.Π. που τους ψήφισαν, δεν

συμπλήρωναν την απαιτούμενη πλειοψηφία των 151 Βουλευτών.

Ακολούθησε δεύτερη επιχείρηση του Βασιλιά, για νέους αποστάτες από την Ε.Κ. και την 20-8-65 έγινε Πρωθυπουργός ο Ηλ. Τσιριμώκος, αποσπώντας άλλους 10 Βουλευτές από την Ε.Κ., χωρίς όμως αποτέλεσμα, διότι μ' αυτούς συμπληρώθηκε ο μαγικός αριθμός των 151 Βουλευτών.

Δεν προούνταν όμως στην προσπάθεια του ο Κωνσταντίνος αφού εξασκήθηκε στη σαλαμοποίηση της Ε.Κ., διόρισε τρίτο Πρωθυπουργό τον Στεφ. Στεφανόπουλο, που ήταν πριν Αντιπρόεδρος στην Κυβέρνηση της Ε.Κ.

Με την Τρίτη πλέον αυτή προσπάθεια, τελικά οι «αποστάτες» από την Ε.Κ., έφθασαν τον αριθμό 45 και μαζί με τους 107 της Ε.Ρ.Ε. – Κ.Π. συμπλήρωσαν τον αριθμό 152, αρκετό για τη στήριξη της Κυβέρνησης Στεφ. Στεφανόπουλου την 17-9-65!

Από τις 15-7-65 όμως που εκδηλώθηκε η πρώτη εκτροπή και «αποστασία», η χώρα βρισκόταν σε πρωτοφανή αναβρασμό, με τεράστιες συγκεντρώσεις κυρίως στην Αθήνα, με αποδοκιμαστικά συνθήματα κατά των «αποστατών», αλλά και του Βασιλιά Κωνσταντίνου, με το σύνθημα «δεν σε θέλει ο λαός, παρ' τη μάνα σου κι εμπρός» και το ειρωνικό «Αλεξία πάρε θέση», η οποία ήταν τότε λίγων μηνών νήπιο (κόρη του Κωνσταντίνου).

Στις επεισοδιακές εκείνες διαδηλώσεις, υπήρξε θύμα και ο φοιτητής Σωτήρης Πέτρουλας, που τον πήρε η λευτεριά, όπως λέει το τραγούδι, που του έκανε ο Μίκης Θεοδωράκης. Όσο για τους «αποστάτες» που έγιναν όλοι ανεξαιρέτως Υπουργοί, δεν τολμούσαν να εμφανιστούν πουθενά, διότι διέτρεχαν σοβαρούς κινδύνους από τους πρώην οπαδούς τους, με αυγά και ντομάτες, εκτός των λεκτικών αποδοκιμασιών και χλευασμών. Παράδειγμα η τρίτη ομάδα «αποστατών», οδηγήθηκε στα ανάκτορα υπό συνοδεία, για να ορκισθούν... Υπουργοί, παίρνοντας κουράγιο ο ένας από τον άλλο, ώστε να μπορέσουν να ξεπεράσουν την αμφιταλάντευση και το φοβερό δίλημμα μπροστά στη λαοθάλασσα που τους αποδοκίμαζε, φωνάζοντας πλείστα συνθήματα και το γνωστό «ένα ένα τέσσερα», δηλαδή το 114 ακροτελεύτιο άρθρο του τότε Συντάγματος, με το οποίο επαφίονταν η φύλαξή του, στον πατριωτισμό των Ελλήνων!

Μέσα δε στη Βουλή, Πρόεδρος της οποίας έγινε ο Δημ. Παπασπύρου (Παλάτζας), γίνονταν ομηρικοί καυγάδες καθημερινά και στη προσέλευση κάθε νέου υπουργοποιηθέντος αποστάτη, φώναζαν ακόμα με Νόημα «πόσα; πόσα; Αποστόλη;» όπως συνέβη με την περίπτωση του Βουλευτή Τρικάλων Αποστ. Παγκούτσου, που δεν έκανε ο

άνθρωπος για Υπουργός και εκείνος τους απάντησε..... όσα θέλω μη σας ενδιαφέρει! Μετά δε από ελάχιστες βδομάδες, τον αντικατέστησαν από Υπουργό Γεωργίας και του έδωσαν τον τίτλο του Βοηθού Πρωθυπουργού για θέματα Γεωργίας για να τον κολακεύσουν.

Ακόμα και ο Παν. Κανελλόπουλος που στήριζε με τη δύναμή της Ε.Ρ.Ε., τις κυβερνήσεις των «αποστατών» ως Αξιωματική Αντιπολίτευση τότε σε υπόμνημά του προς τον Βασιλιά, μετά λίγους μήνες σημείωνε «Η απόσπαις των αναγκών Βουλευτών από τον κ. Παπανδρέου, έγινε με εξαγορά συνειδήσεων, με υπουργοποίηση ανθρώπων, που δεν θα εγίνοντο ποτέ, υπό άλλας συνθήκας, Υπουργοί, ακόμα και με άλλα απαράδεκτα μέσα, που τα επληροφορήθη εξωδίκως αργότερον»!

Από την Καρδίτσα, στους αποστάτες προσχώρησε ο Στέλιος Αλλαμανής, που αρχικά διεύθυνε τρία τέσσερα Υπουργεία ταυτοχρόνως, μέχρι να εξευρεθούν κι άλλοι ενδιαφερόμενοι. Τότε διόρισε πολλές εκατοντάδες υπαλλήλους από την περιοχή μας, καθώς προσπαθούσε να αμβλύνει την έντονη δυσaréσκεια και απογοήτευση, που είχε γενικώς δημιουργηθεί. Το φθινόπωρο του '65 η κυβέρνηση Στεφανόπουλου τοποθέτησε Α/ΓΕΣ το Γρηγ. Σπαντιδάκη, που επανέφερε την ομάδα Παπαδόπουλου στην Αθήνα.

Στις αρχές του '66 οι «αποστάτες» έφτιαξαν νέο κόμμα το (ΦΙ.ΔΗ.Κ.) Φιλελεύθερο Δημοκρατικό Κέντρο, με πρόεδρο το Στεφ. Στεφανόπουλο, χωρίς καμία λαϊκή απήχηση. Τον ίδιο καιρό γίνονταν ζυμώσεις από διάφορους πολιτικούς της Ε.Ρ.Ε. για τη δημιουργία «Εθνικού Μετώπου» και καλούσαν τον Καραμανλή όπως και ο απεσταλμένος του Βασιλιά Δημ. Μπίτσιος, να επανέλθει για να αναλάβει πρωτοβουλίες, αλλά και εκείνος ζητούσε να δεχθούν «βαθιά τομή» στο Σύνταγμα και στις ένοπλες δυνάμεις. Το οξύ και ταραχώδες κλίμα, επεκράτησε όλο το '66 και περί το τέλος του χρόνου, ήλθαν σε μυστική συμφωνία, οι δύο αντίπαλοι αρχηγοί Γ. Παπανδρέου και Π. Κανελλόπουλος, που διατηρούσαν παλαιά προσωπική φιλία σαν συντοπίτες Πατρινοί, παρά τη φαινομενική οξύτητα και αντιπαλότητα στα μπαλκόνια της πολιτικής. Συμφώνησαν ότι πρέπει να πέσουν κάποτε οι τόνοι και να βοηθήσουν στη δημιουργία υπηρεσιακής κυβέρνησης με τη στήριξή τους, με στόχο να γίνουν οι εκλογές μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 1967. Τη συμφωνία τους γνωστοποίησαν μυστικά επίσης στο Βασιλιά, μέσω του νέου πολιτικού του Συμβούλιου Δ. Μπίτσιου, που αντικατέστησε τον αντιπαθό σ' εκείνους προηγούμενο Βασιλικό Σύμβουλο Κ. Χοϊδά, που τον θεωρούσαν και οι δύο εχθρό τους.

Συνεχίζεται

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Βαρβάρα Σύζυγος Σεραφεΐμ
Θ. Βασιλούλη γέννησε Κοριτσάκι.

ΓΑΜΟΙ

Φώτιος Α. Λατίνος με την Άννα Τσινάρη.
Σπύρος Β. Νάνος την Θεοδώρα Γ. Σταύρου.
Θωμάς Η. Γόρδιος.
Ηλίας Σ. Κοτοπούλης.
Θωμάς Ε. Κυρίτσης.
Αντώνης Ε. Κυρίτσης την Ξανθή Οικονόμου,
κόρη της Ευαγγελίας Λατίνου.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Τσιαντής Ευάγγελος βάπτισε το γιο του.
Ο Σακελαρίου Κώστας του Τρύφωνα βάπτισε το γιο του.
Ο Σκούφης Γεώργιος του Βάγιου βάπτισε το γιο του.
Ο Σταύρος Σωτήριος του Χρίστου βάπτισε την κόρη του.
Ο Ρενέσης, γαμπρός του Γιάννη Λατίνου, βάπτισε το γιο του.

ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Ο δάσκαλος, ποιητής και φίλος του χωριού μας Ν. Παππας έγραψε αυτό το ωραίο ποίημα για το Ν. Πλαστήρα και η εφημερίδα με την άδειά του το δημοσιεύει παρακάτω

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ
(1883-1953)

Στητός, λεπτός, μαυριδερός, μ' ένα αητίσιο βλέμμα
κι ένα μουστάκι κόσμημα, της λεβεντιάς σημάδι,
της γης της αγραφιώτικης και της Καρδίτσας θρέμμα,
φάρος του έθνους σε καιρούς, που έπεφτε σκοτάδι.

Άντρας βουνίσιος, σαν σκοπός τσοπάνικης φλογέρας,
σαν σταυραητός περήφανος, γρήγορος σαν γεράκι,
της λίμνης οραματιστής, των ορφανών πατέρας,
άφταστος νους στρατηγικός, σαν τον Καραϊσκάκη.

Το Σαραντάπορο, το Σκρα και τόσοι άλλοι τόποι,
Ουσάκ, Αφιόν – Καραχισάρ, Εσκή – Σεχίρ και Στάι,
θα διαλαλούν τις ένδοξες, όσο θα ζουν άνθρωποι,
τις νίκες που η πατρίδα μας στην τόλμη του χρωστάει.

Ήταν πατριώτης γνήσιος, στα δύσκολα μπροστάρης,
του γένους η απαντοχή, η ανάσα της ελπίδας,
ήταν ο ευθύς, ο ατρόμητος, ο Μαύρος Καβαλάρης,
ο έντιμος πολιτικός, ο Άξιος της Πατρίδας.

Ήταν λαμπάδα που έλιωσε δίνοντας φως και θέρμη,
δίκαιος μοιραστής της γης, που ήταν βίος των λίγων,
Αϊ – Γιώργης ήταν που έσωσε την προσφυγιά την έρμη
κι ένας ξωμάχος άγιος, προστάτης των κολίγων.

Νίκο Πλαστήρα, στο έθνος μας, καθένας μας το βλέπει,
πως τη ζωή σου χάρισε, την πρόσφερες θυσία,
έφυγες μ' έντεκα δραχμές – δε βάραιναν – στην τσέπη,
κι ανάλαφρος ανέβηκες προς την αθανασία.

Μάρκος Παππας

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ο Σύλλογος Βόλου διοργάνωσε
εκδρομή στις Σέρρες στον Αγ. Κύρικο
με μεγάλη επιτυχία 50 ατόμων.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ο υιός του Ηλία Πανταζή, Ιωάννης μετά
από εξετάσεις πέρασε στη ΔΕΗ Κοζάνης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΣΤΡΑΠΑΣ

Στη μνήμη ενός λαϊκού αγωνιστή

Υπάρχουν άνθρωποι που η δράση και το έργο τους είναι στενά συνδεδεμένο με τους αγώνες των λαών για ελευθερία, δημοκρατία, κοινωνική δικαιοσύνη, εθνική ανεξαρτησία. Οι άνθρωποι αυτοί με τη συμμετοχή και τη δράση τους σε κοινωνικούς αγώνες αναδεικνύονται φωτεινά σύμβολα και οι πράξεις τους αποτελούν αφετηρία ιστορικών και κοινωνικών αλλαγών.

Ένας τέτοιος άνθρωπος υπήρξε και ο Δημήτριος Χ. Μαστραπάς που έφυγε από κοντά μας τον Απρίλη του 2005.

Από μικρός ήταν πνεύμα ανήσυχο, διορατικό, ανατρεπτικό. Βλέποντας και βιώνοντας γύρω του την απόλυτη εξαθλίωση, τη μιζέρια και τη φτώχεια, αναζήτησε, σε μια Ελλάδα πληγωμένη απ' τη μικρασιατική καταστροφή, μαζί με άλλους συγχωριανούς του, νέους δρόμους πολιτικής έκφρασης και δράσης.

Πίστεψε πως η αλλαγή, για μια καλύτερη ζωή θα έρθει μέσα από μεγάλους κοινωνικούς αγώνες και ανατροπές. Η Οκτωβριανή επανάσταση του '17 στη Ρωσία, έδωσε στο όραμα του ελπίδα. Μαζί με άλλους Βουνεσιώτες (Βασίλη Κατσίκι, Γρηγόριου Ηλία, Αλέκο Μκανώλη, Αλεξανδρή Βασίλη κ.α.) συγκροτούν προπολεμικά το πρώτο πολιτικό πυρήνα του ΚΚ στο Βουνέσι με έντονη πολιτική δράση.

Αμέσως μετά το Αλβανικό έπος και την Ιταλογερμανική κατοχή της χώρας μας, έρχεται στην περιοχή των Αγράφων ο Βουνεσιώτης Δικηγόρος Κώστας Καφαντάρης (καπετάν Νικηταράς), που αν και διαγραφμένος από το Κ.Κ.Ε., το υψηλό πατριωτικό του φρόνημα θα τον οδηγήσει στη δημιουργία της πρώτης ανταρτικής ομάδας στην περιοχή μας την άνοιξη του 1942, πριν την ίδρυση του ΕΑΜ (27/9/1942).

Μετά την κομματική αποκατάσταση του Καφαντάρη τον Ιούλιο 1942, τα μέλη της Κ.Ο. Βουνεσιού μαζί με τον Νικηταρά ιδρύουν στο Βουνέσι τον πρώτο πυρήνα του ΕΑΜ και εν συνεχεία του εφεδρικού ΕΛΑΣ με περιφερειακό αρχηγό τον δικηγόρο Λ. Ζαρκάδα και Βουνεσιώτη τον Β. Αλεξανδρή.

Το σύνολο σχεδόν των χωριανών εντάσσονται αμέσως στις γραμμές ΕΑΜ - ΕΛΑΣ. Ο Μαστραπάς μέσα από τις γραμμές του εφεδρικού ΕΛΑΣ θα συμμετάσχει σ' όλες τις μάχες που δόθηκαν στην περιοχή μας (Μάχη του Βουνεσιού κατά των Ιταλών τον Ιούνιο του 1943, εναντίον των Γερμανών στις 26 και 27/11/1943).

Θα συμμετάσχει ενεργά στη μάχη της Καρδίτσας (12/3/1943) όταν οι δυνάμεις του καπετάνιου και υπαρχηγού του αρχηγείου των Αγράφων του ΕΛΑΣ Νικηταρά θα μπουν θριαμβευτικά στην πόλη καθιστώντας την Καρδίτσα πρωτεύουσα της ελεύθερης Ελλάδας.

Συμμετείχε στον αφοπλισμό της ομάδας του Κωστόπουλου που έγινε το βράδυ 2-3 Μαρτίου 1943 από δυνάμεις του εφεδρικού ΕΛΑΣ Μορφοβουνίου - Μεσσηνικόλα υπό την αρχηγία του Νικηταρά.

Η βαθειά ιδεολογική του πίστη και τη έντονη πολιτική αγωνιστική του δράση θα κάνουν τον Μαστραπά ένα ξεχωριστό αντάρτη.

Αμέσως μετά την απελευθέρωση της χώρας μας από τους Γερμανούς τον Οκτώβριο του 1944, τα Δεκεμβριανά και τη συμφωνία της Βάρκιζας <2/1945> εξαπλώθηκαν στη χώρα μας και στην περιοχή μας πολιτικές διώξεις, συλλήψεις και εκτελέσεις, ενάντια των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης και κυρίως των πρωταγωνιστών του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ.

Ο Μαστραπάς λόγω των ιδεολογικών του πεποιθήσεων αλλά και της μεγάλης φιλίας του με τον Νικηταρά ήταν από τους πρώτους στόχους. Αν και πειθάρχησε στη συμφωνία της Βάρκιζας, αν και δεν είχε καμιά συμμετοχή κατά γενική ομολογία φίλων και αντιπάλων στα δραματικά γεγονότα που έγιναν στο Βουνέσι αμέσως μετά την απελευθέρωση, δυο φορές οι Μαύδες του Μόκα περικύκλωσαν το σπίτι του για να τον συλλάβουν και να τον δολοφονήσουν.

Γλίτωσε από τύχη. Πήρε το δρόμο για τα βουνά.

Η άνανδρη δολοφονία του Νικηταρά το Μάρτη του 1947 κοντά στην Πόρτα Καρδίτσας συγκλόνισε τον Μαστραπά. Έκλαψε πολύ το φίλο και καθοδηγητή του. Προβληματίστηκε.

Εντάχθηκε στις γραμμές του ΔΣΕ. Νέοι αγώνες, νέες θυσίες.

Μαζί του αυτή τη φορά στα βουνά και η γυναίκα του με το πρώτο τους παιδί. Στο βουνό θα γεννηθεί και το δεύτερο παιδί του που θα το ονομάσει Λευτέρη προς τιμή της πολυπόθητης λευτεριάς για την πατρίδα και για εκείνον η οποία δυστυχώς δεν ερχόταν.

Το Σεπτέμβριο του 1949 συμμετέχει για τελευταία φορά στη μάχη που έσωσε τάγμα του ΔΣΕ υπό την αρχηγία του Ν. Μπελογιάννη στην περιοχή της Καρδίτσας ώστε να δοθεί η δυνατότητα να ανασυνταχθούν και να αποσυρθούν οι δυνάμεις του ΔΣΕ από τον Γραμμό προς τις σοσιαλιστικές χώρες.

Μετά την αποχώρηση των δυνάμεων του Μπελογιάννη ο Μαστραπάς παρέμεινε στην περιοχή της Βράχας Ευρυτανίας μαζί με λίγους συναγωνιστές του κυνηγημένος από στρατιωτικά αποσπάσματα. Ο χειμώνας του 1949-1950 ήταν βαρύς. Το χιόνι πολύ. Το κρύο ανυπόφορο.

Ένα βράδυ ξυλιασμένος από το κρύο, άναψε φωτιά να ζεσταθεί. Κάθισε δίπλα στη φωτιά με το όπλο ανάμεσα στα πόδια του.

Πριν προλάβει να ζεσταθεί ακούει μέσα στην ησυχία της νύχτας το κλικ του οπλοπολυβόλου που όπλιζε και τον σημάδευε και αμέσως τη φωνή του αξιωματικού του αποσπάσματος που τον πρόσταζε.

Μαστραπά παραδώσου...τέλειωσες.

Κι όμως τότε άρχιζε γι' αυτόν και την οικογένειά του ο νέος κύκλος μαρτυριών.

Οδηγήθηκε στο στρατοδικείο των Τρικάλων όπου δικάστηκε και καταδικάστηκε ισόβια με τον νόμο 509 του 1947.

Οδηγήθηκε στις φυλακές της Κέρκυρας και από εκεί στις φυλακές του Ηρακλείου Κρήτης.

Δέκα τέσσερα χρόνια η δύσμοιρη γυναίκα του Παρασκευή έδωσε τη δική της μάχη για την επιβίωση και ανατροφή των παιδιών της στο Βουνέσι μέσα σε συνθήκες φτώχειας, πείνας, εξαθλίωσης και κοινωνικού αποκλεισμού λόγω πολιτικών πεποιθήσεων.

Δέκα τέσσερα χρόνια ο Μαστραπάς έμεινε στη φυλακή αταλάντευτος στην Υψηλή Ιδέα όπως ο ίδιος αποκαλούσε τα οράματά του για μια άλλη κοινωνία, αρνούμενος να αποποιηθεί την ιδεολογία και τους αγώνες του.

Η φυλακή έγινε γι' αυτόν σχολείο επίσκεψης και μάθησης. Διάβασε μαρξιστική φιλοσοφία, και κυρίως την ιστορία της Ελληνικής επανάστασης του 1821.

Μετά από είκοσι τέσσερα χρόνια αγώνων και εξοριών, το 1964, βγήκε από την φυλακή με την πολιτική αμνηστία της κυβέρνησης του Γ' Παπανδρέου.

Θυμάμαι όταν κατέβηκε από το λεωφορείο είχε μαζί του όλο του το βιος που ήταν μια μικρή βαλίτσα με λίγα ρούχα και δυο ξύλινα κουτιά γεμάτα βιβλία.

Έμεινε στο χωριό μέχρι το θάνατό του.

Άνθρωπος χαμηλών τόνων, ανιδιοτελής σεμνός και αξιαγάπητος, θυμόσοφος, ιδεολόγος αγωνιστής, πατριώτης.

Ένας συγχωριανός μου διηγήθηκε το εξής περιστατικό που δείχνει τον πατριωτισμό του Μαστραπά.

Γινόταν γιορτή για την 25 Μαρτίου 1921 στο παλαιό δημοτικό σχολείο.

Ο Μαστραπάς που βρισκόταν στο δρόμο πάνω από το σχολείο διάβαζε τις επιγραφές του σηματοστολισμού "Ζήτω η 25 Μαρτίου. Ζήτω ο βασιλεύς έγραφε παντού. Εκείνη την στιγμή περνούσε δίπλα του ο δάσκαλος για τη πολιτική του τοποθέτηση.

Αυθόρμητα ο Μαστραπάς σταματώντας τον δάσκαλο τον ρωτάει. Δάσκαλε γιατί βάζεις Ζήτω ο βασιλεύς αφού βασιλεία το 1821 δεν είχαμε. Κοκκίνισε ο δάσκαλος. Φεύγοντας γυρίζει στο Μαστραπά και του λέγει. Αυτό Μαστραπά δεν έπρεπε να το πεις σε μένα...

Αυτός ήταν ο Μαστραπάς ο αγνός και τίμιος πατριώτης, ο αγωνιστής που πίστεψε στις Πανανθρώπινες αξίες, και για πάνω από 24 χρόνια της ζωής του αγωνίστηκε, διώχτηκε, φυλακίστηκε.

Οι αγώνες και οι θυσίες του Άκαυτη Βάτος, σημείο αναφοράς για όλους μας.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα του Αι Λια που τον σκεπάζει.

Πάνω σε τέτοιους ανιδιοτελείς πατριώτες πούνε πραγματικοί ογκόλιθοι θεμελιώνεται η λευτεριά της πατρίδας και παίρνουν σάρκα και οστά τα πανανθρώπινα αγαθά της δημοκρατίας της ελευθερίας της και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Εδώ θα' θελα να υπενθυμίσω στους τοπικούς μας... άρχοντες ότι το Βουνέσι έδωσε πολλούς λεβέντες στο Αλβανικό Έπος και στον αγώνα της Εθνικής αντίστασης 1940-1944. Όλους αυτούς τους ήρωες τους πρέπει ένα μνημείο στο Βουνέσι. Πρέπει να γίνει ένα μνημείο εθνικής αντίστασης στο χωριό μας με πρώτη και καλύτερη την προτομή του πρωτοκαπετάνιου των Άγραφων Νικηταρά και από κάτω όλα τα ονόματα των Βουνεσιωτών Ελασιτών που αγωνίστηκαν ενάντια των Ιταλογερμανών κατακτητών.

Το χωριό μας, ως γνωστό, λόγω των θυσιών και των αγώνων αυτών των παλικαριών πήρε το προσωνύμιο Ηρωϊκό Βουνέσι. Τους οφείλει ένα μεγαλοπρεπές μνημείο. Είναι το ΧΡΕΟΣ μας, η ελάχιστη προσφορά της δικιάς μας γενιάς απέναντι στους αγώνες και τις θυσίες της γενιάς της εθνικής αντίστασης.

Θέλω να πιστεύω πως το Δημοτικό Συμβούλιο θα ανταποκριθεί στην δημόσια πρότασή μου που είναι και πρόταση του συνόλου πιστεύω των Βουνεσιωτών.

ΑΓΑΠΗΤΟΣ - ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ.

Α. Ο. ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ

Ικανοποίηση για την παραμονή στην Β' κατηγορία μετά την νίκη στον αγώνα μπαράζ με την ομάδα του Δασοχωρίου πέτυχε ο Α.Ο. Μορφοβουνίου. Η ομάδα του Α.Ο. Μορφοβουνίου κέρδισε με σκορ 3-1 σε έναν όμορφο αγώνα με εναλλαγές και συγκινήσεις. Το σκορ άνοιξε νωρίς η Αναγέννηση Δασοχωρίου αλλά η συνέχεια ανήκε στον Α.Ο.Μ. Ο Παλαίμαχος και αγέραςτος Σπύρος Κοντοστεργίος με δύο πανέμορφα γκολ ισοφάρισε και έδωσε το προβάδισμα με 2-1 στο Μορφοβούνι. Το Ματς ήταν αμφίρροπο ως το τελευταίο λεπτό, όταν ο Θωμάς Κυρίτσης έκανε το 3-1 και έδωσε ιδανικό φινάλε για το Μορφοβούνι.

Το Μορφοβούνι πέρασε μια δύσκολη ποδοσφαιρική χρονιά και με φιλότιμες προσπάθειες των ποδοσφαιριστών, της διοίκησης και ιδιαίτερα του προέδρου Σωτήρη Σταύρου και του αρχηγού της ομάδας Κώστα Κωνσταντίνου κατάφεραν να αποφύγουν τον υποβιβασμό και να βλέπει με μεγαλύτερη αισιοδοξία την καινούργια σεζόν.

Η σύνθεση: Κωνσταντίνου, Καλτσάς Κ., Κρομούδας Α., Σταύρου, Κρομούδας Γ., Μπαλτάς Κ., Γκιούρης Σ., Μιαρίτης Ηλίας, Κυρίτσης Θ., Κοντοστεργίος Σπ., Βασιάκος Ι. Έπαιξαν ως αλλαγή και οι Μπαλτάς Σ. και ο Νάνος Β.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία
Κων/νος Κωνσταντίνου

«Από το Καραούλι του Νταϊράγα» του Γ. Βασιλούλη

Με τον αείμνηστο Βάγια Τσούλα, διατηρούσα πολύ καλές σχέσεις. Για αυτό πιστεύω πως θα με συγχωρέσει, από εκεί πάνω, επειδή δανείζομαι ένα δικό του τίτλο, για να παρουσιάσω στην εφημερίδα τις απόψεις μου για όσα συμβαίνουν γύρω μας, έτσι όπως θα τα έβλεπε και εκείνος αγναντεύοντας τον κόσμο από το Καραούλι του Νταϊράγα.

- Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ποιος μπορούσε να φανταστεί, στα δύσκολα εκείνα χρόνια της Κατοχής, ότι το 15χρονο αμούστακο παλικάρακι της Πωγωνιανής, ο επονίτης με το μεγαλύτερο από το μπόι του τουφέκι, με τα φυσικλίκια ζωσμένα στους ώμους θα γινότανε κάποτε ο πρώτος πολίτης της χώρας.

Ξεπερνώντας τις αγκυλώσεις του εμφυλιο-πολεμικού παρελθόντος, κάθε καλόπιστος παρατηρητής αναλογίζεται τη συσσωρευμένη αδικία που έφθανε στα όρια της εξόντωσης, απέναντι στους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης.

Βλέποντας σήμερα με καθαρό μυαλό και με βάλαμο την πάροδο δεκαετιών, σε κανένα ή σχεδόν σε κανένα δεν ξενίζει η αναρίχηση στο ύπατο αξίωμα της χώρας, ενός παλιού ελασίτη.

Συμβαίνει αυτό επειδή τα πάθη καταλάγιασαν, οι μνήμες εξασθένησαν, δεν έχουμε εξάλλου να χωρίσουμε τίποτα μεταξύ μας. Κάτι που δεν μπορούσαμε να καταλάβουμε όταν στην πλάτη του λαού μας παίζονταν τα παιχνίδια ξένων συμφερόντων. Ο ξένος παράγοντας έπαιξε πάντα, και δυστυχώς εξακολουθεί και σήμερα να παίζει, καταλυτικό ρόλο στη δημιουργία έριδων και έχθρας ανάμεσά μας και διαμόρφωσε τη σύγχρονη αλλά και την απώτερη ιστορία μας.

Η αναδρομή στους αγώνες του Κάρολου Παπούλια, τόσο κατά τη διάρκεια της κατοχής, όσο και ενάντια στη δικτατορία, αλλά και η μετέπειτα συνετή παρουσία τους στον πολιτικό στίβο σε καίρια πόστα δεν αφήνουν σε κανέναν καλόπιστο πολίτη περιθώρια αμφισβήτησης της επιλογής του και από την αντίθετη μάλιστα πολιτική παράταξη, με το μεγαλύτερο έως σήμερα ποσοστό ψήφων - 279 βουλευτών -. Τι και αν ο μικρόψυχος Ανδριανόπουλος τον αμφισβήτησε... Εκείνος έχει την αποδοχή της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού. Αν και οι συνταγματικές αρμοδιότητες του Προέδρου είναι περιορισμένες, ο θεσμικός ρόλος, όπως τον διαμόρφωσε και ο άγιος προκατόχος του, είναι σημαντικός. Πιστεύω πως θα πετύχει. Έχει, εξάλλου, όλες τις προϋποθέσεις. Μετράει τα λόγια του, δεν είναι εμπαθής, έχει καλό χιούμορ, είναι και δικός μας, επαρχιώτης. Και το αγαπημένο του τραγούδι το «Δελή Παππά Λεβέντη».

Πρόεδρε Καλή Επιτυχία

- Ο ΠΑΠΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ - ΠΑΥΛΟΣ Ο Β'

Στην περίπτωση του επιβεβαιώνεται ο κανόνας που θέλει κάθε σπουδαίο επώνυμο, να αναγνωρίζεται και να δικαιώνεται μετά θάνατο.

Υπήρξε ο μεγαλύτερος πολέμιος του υπαρκτού σοσιαλισμού και μάλιστα σφυγμομετρήσεις αποδίδουν την πτώση του κομμουνισμού κατά 50% στη δική του κινητοποίηση, εναντίον των συνθηκών που επικρατούσαν σε εκείνες τις χώρες.

Υπήρξε παράλληλα και πολέμιος της βίας στην ανθρωπότητα που συνήθως απορρέει από τις επεμβάσεις των ισχυρών στα αδύνατα κράτη (Βλ. ΗΠΑ εναντίον Γιουγκοσλαβίας, Αφγανιστάν, Ιράκ).

Αμερικανοί αναλυτές τον κατηγορήσαν για αυτό, σε σημείο μάλιστα να τον χαρακτηρίσουν «καχύποπτο έναντι της δημοκρατίας» (Virginia Heffman).

Από την άλλη πλευρά τώρα υπάρχει διεθνής κινητοποίηση των καθολικών οπαδών του, για να χαρακτηριστεί «Μέγας», ανοίγοντας έτσι το δρόμο για ενδεχόμενη μελλοντική αγιοποίησή του.

Και μέσα σε όλα αυτά, έρχεται και ο ηγέτης της μοναδικής χώρας, στην οποία αντέχει ακόμα ο υπαρκτός σοσιαλισμός, ο Φιντέλ Κάστρο, να λυπηθεί τόσο πολύ από το χαμό του, ώστε να τον αποχαιρετήσει με εγκωμιαστικούς χαρακτηρισμούς, όπως: «Αλησμόνητε φίλε, μας λυπεί η αποχώρησή σου. Από καρδιάς ευχόμαστε να αντέξει στο χρόνο το δικό σου παράδειγμα για ειρήνη στον κόσμο, ακαταπόνητη αγωνιστή της Φιλίας των Λαών».

Τι να πει κανείς. Αμφιλεγόμενη προσωπικότητα; Αληθινά μεγάλος; Πάντως, όπως και αν τοποθετηθούμε απέναντί του, σίγουρο είναι ότι υπήρξε ο κυρίαρχος θρησκευτικός, και όχι μόνο, ηγέτης του 20ου αιώνα.

- ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΩΤΕΡΟΙ

Ήμουν φοιτητής στην Πάντειο, στο δεύτερο έτος. Παράλληλα εργαζόμουν στο ξενοδοχείο «Ερέτρια», στην πλατεία Κάνιγγος, στο ταμείο. Την Παρασκευή 21.04.1967, μία εβδομάδα πριν από την Μεγάλη Παρασκευή, ξύπνησα,

όπως κάθε πρωί, να πάρω το λεωφορείο από την Καλλιθέα που έμενα, για το κέντρο της Αθήνας. Στη στάση που περιμέναμε, στη Λεωφ. Συγγρού, άρχισαν οι πρώτοι ψίθυροι περί πραξικοπήματος, χωρίς ωστόσο κανένας να έχει σαφή εικόνα των πραγμάτων. Οι δρόμοι έρημοι. Σε λίγο, σαν σε κινηματογραφική ταινία, έκαναν την εμφάνισή τους, προερχόμενα από τους στύλους του Ολυμπίου Διός, τα πρώτα τάνκς. Ένας ανθυπίαρχος όρθιος, επάνω στο πρώτο όχημα, σηματοδοτώντας μας με το πιστόλι του, μας έδωσε να καταλάβουμε ότι τα πράγματα ήταν σοβαρά, λέγοντάς μας πως πρέπει αμέσως να κλειστούμε στα σπίτια μας. Αυτό ήταν. Από εκείνη την ώρα άρχισε η επτάχρονη δικτατορία. Στις σελίδες του συνταγματικού δικαίου που μας δίδασκε τότε ο καθηγητής Δασκαλάκης, ανατρέξαμε να πληροφορηθούμε τα άρθρα του Συντάγματος που αναστέλλονταν.

- Στο σημείο αυτό, και για τη σωστή πληροφόρηση, κυρίως των νεότερων αναγνωστών, κρίνω σκόπιμο να παραθέσω την εικόνα της πολιτικής κατάστασης της χώρας, πριν την επιβολή της δικτατορίας.

Μετά το βασιλικό πραξικόπημα στις 15.07.1965, όταν ο Βασ. Κωνσταντίνος έπαυσε τη λαοπρόβλητη, με 53% κυβέρνηση της Ένωσης Κέντρου, ακολούθησε μία 20μηνη ακυβερνησία, με κυβερνήσεις ανδρείκελων (με τους Νόβα, Τσιριμώκο, Στεφανόπουλο) με τη μεταβατική Παρασκευοπούλου και την εκλογική του Κανελλόπουλου. Διαλύεται η Βουλή, στις 14 Απριλίου και προκηρύσσονται εκλογές για τις 28 Μαΐου 1967 που ήταν μαθηματικά βέβαιο πως θα ξανάφερναν στην πρωθυπουργία το Γεώργιο Παπανδρέου και την Ένωση Κέντρου, την κυβέρνηση του οποίου πραξικοπηματικά ανέτρεψαν παλάτι, Αμερικάνοι και αποστάτες της παράταξής του. Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε το μυστικό γκάλοπ της CIA που έδινε στην Ένωση Κέντρου ποσοστό ψήφων 60%.

Η συντριπτική υπεροχή, στο εκλογικό σώμα, της Ένωσης Κέντρου και η σίγουρη επάνοδος του μέγα ρήτορα Γεωργίου Παπανδρέου στην Πρωθυπουργία, θορύβησε τη CIA και το παλάτι και αποφάσισαν, από κοινού, αφού ήδη είχαν εξασφαλίσει και την υποστήριξη των θερμοκέφαλων συνταγματαρχών, την επιβολή της δικτατορίας.

- Οι εξελίξεις ήρθαν καταίγιστες. Σχηματίστηκε αμέσως κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Κ. Κόλλια, γνωστό βασιλικό παράγοντα, με τη συμμετοχή επίσης βασιλικών δικαστών και κυρίως στρατιωτικών, χωρίς κανένα πολιτικό πρόσωπο. Αυτή η κυβέρνηση εισηγήθηκε στο βασιλιά και αυτός δέχθηκε την αναστολή έντεκα άρθρων του Συντάγματος λόγω «απειλής της δημοσίας τάξεως και ασφάλειας της χώρας από εσωτερικούς κινδύνους». Εσωτερικός κίνδυνος ήταν βέβαια η σίγουρη επάνοδος στην εξουσία της Ένωσης Κέντρου και του Γ. Παπανδρέου.

Οι άγνωστοι ταξίαρχοι, Παττακός και Μακαρέζος και ο γνωστός από το σαμποτάζ του Έβρου με τη ζάχαρη στα τάνκς, τη συμμετοχή του ως λοχαγός - στρατοδίκης στη δίκη Μπελογιάννη, καθώς και τη δράση τους στις εκλογές βίας και νοθείας, στις 29-10-1961, συνταγματάρχης Παπαδόπουλος, ήταν οι ισχυροί άνδρες του νέου καθεστώτος.

Άρχισαν αμέσως οι συλλήψεις πολιτικών προσωπικοτήτων, αλλά και απλών πολιτών, κυρίως της αριστεράς, στις οποίες έδωσαν νομιμοποίηση, σύμφωνα με τον παρακάτω δεκάλογο των απαγορεύσεων.

ΕΙΝΑΙ ένας δεκάλογος εκπληκτικός από κάθε άποψη:

1. «Επιτρέπεται η σύλληψις και φυλάκισις παντός προσώπου άνευ τηρήσεως οποιασδήποτε διατυπώσεως, ήτοι άνευ εντάλματος της αρμόδιας αρχής και χωρίς να συντρέχη αυτόφωρος κατάληψις. Η διάρκεια της κρατήσεως του συλληφθέντος δεν υπόκειται εις χρονικόν περιορισμόν.
2. Επί πολιτικών εγκλημάτων απαγορεύεται η επί εγγυήσει απόλυσις, η δε επί τούτων προφυλάκισις δεν υπόκειται εις χρονικόν περιορισμόν.
3. Πάν άτομον ανεξαρτήτως ιδιότητος δύναται να εισαχθή εις δίκην ενώπιον εξαιρετικών δικαστικών επιτροπών.
4. Απαγορεύεται πάσα συνάθροισις ή συγκέντρωσις εν κλειστώ χώρῳ ή εν υπαίθρῳ. Πάσα τοιαύτη θα διαλύεται δια των όπλων.
5. Απαγορεύεται η σύστασις οποιουδήποτε συνεταιρισμού επιδιώκοντα συνδικαλιστικούς σκοπούς. Η απεργία απαγορεύεται απολύτως.
6. Επιτρέπεται η έρευνα κατά την διάρκεια της ημέρας και της νύκτος άνευ περιορισμού τινός εις τας ιδιωτικές οικίας, δημόσια καταστήματα και πολιτικές υπηρεσίας.
7. Απαγορεύεται η ανακοίνωσις ή δημοσίευσις πληροφοριών καθ' οποιονδήποτε τρόπον και δια του Τύπου, ραδιοφώνου και τηλεοράσεως άνευ προηγουμένης λογοκρισίας.

8. Αι επιστολαί και πάν μέσον ανταποκρίσεως υπόκεινται εις λογοκρισίαν.

9. Τα κακούργηματα, τα πολιτικά εγκλήματα ως και τα του Τύπου είτε ταύτα αφορώσιν είτε δεν αφορώσιν τον ιδιωτικό βίον ως επίσης και τα υπαγόμενα εις την αρμοδιότητα των Εφετείων δικάζονται αδιακρίτως υπό των εξαιρετικών δικαστηρίων (στρατοδικείων).

10. Πας ιδιώτης διαπράττων αξιόποινον πράξιν έστω και μη στρεφόμενην κατά της ασφαλείας των ενόπλων δυνάμεων της χώρας υπάγεται εις την αρμοδιότητα των εξαιρετικών δικαστηρίων (στρατοδικείων).»

Όλα τα παραπάνω βέβαια έγιναν, με τη δικαιολογία ότι ο στρατός «επενέβη για να ανακόψει την πορεία της χώρας προς την καταστροφή, ένα βήμα προς της αβύσσου». Δέχονταν ότι οι ενέργειες αυτές αποτελούν εκτροπή από το σύνταγμα, αλλά ήταν επιβεβλημένες για τη σωτηρία της πατρίδος. Λίγα 24ωρα αργότερα ο αντιστράτηγος του ΓΕΣ, Οδυσσέας Αγγελής, έβγαλε τη φοβερή προκήρυξη του «αποφασίζομε και διατάσσομε», με την οποία απαγορεύονταν οι υπαίθριες συγκεντρώσεις πέραν των πέντε ατόμων, οι συγκεντρώσεις σε κλειστούς χώρους, εκτός των δημοσίων θεαμάτων (πάλι καλά που θα λειτουργούσαν οι κινηματογράφοι, με έργα βέβαια λογοκριμένα), η κατοχή κυνηγετικών όπλων (απαγορεύονταν ακόμη και το κυνήγι), η κατοχή και λειτουργία ερασιτεχνικών ραδιοφωνικών σταθμών, η απόκρυψη τροφίμων κ.λ.π. Η χώρα μπήκε στο γύψο για επτά χρόνια. Η οικονομία κατέρρευσε και το κυριότερο, χιλιάδες άνθρωποι βασανίσθηκαν και εξορίστηκαν για τη σωτηρία της πατρίδος. Χαρακτηριστικό της κατάστασης που επικρατούσε, είναι το απόσπασμα ομιλίας του δικτάτορα Παπαδόπουλου στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ, έξι μέρες μετά:

«(...) Μην ξεχνάτε κύριοι ότι ευρισκόμεθα ενώπιον ενός ασθενούς, τον οποίον έχομεν επί της χειρουργικής κλίνης και τον οποίον εάν ο χειρουργός δεν προσδέσῃ κατά την διάρκειαν της εγχειρήσεως επί της χειρουργικής κλίνης, υπάρχει περίπτωση αντί δια της εγχειρήσεως να του χαρίσῃ την αποκατάστασιν της υγείας του, να τον οδηγήσῃ εις τον θάνατον... Οι περιορισμοί τους οποίους θα επιβάλλομεν είναι το δέσιμον επί της κλίνης δια να υποστεί ακινδύνως της εγχείρησιν».

Κι όταν ένας αφελής δημοσιογράφος ρώτησε «πόσον θα διαρκέσει η ανάρρωσις του ασθενούς», πήρε την ... αποστομωτική απάντηση:

«Ο χρόνος αναρρώσεως του ασθενούς μετά την εγχείρησιν, εξαρτάται από την βαρύτητα της ασθένειας, την οποίαν αυτήν την στιγμήν δεν μπορώ να προσδιορίσω».

ΤΕΛΙΚΑ προσδιορίστηκε σε 7 χρόνια και 3 μήνες...

- Η ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Με μεγάλη μου χαρά διαπιστώνω τελευταία τον εμπλουτισμό της ύλης της εφημερίδας μας με νέα κείμενα. Στους ακούραστους τακτικούς αρθρογράφους, Ηλία Νασιάκο και Κατοικαίους προστέθηκε, ελπίζω σε μόνιμη συνεργασία και ο εκλεκτός επιστήμονας, συγχωριανός μας Δημήτρης Καλαντζής. Με εντυπωσίασε κάποτε ένα χρονογράφημά του, σε παλαιότερο φύλλο της εφημερίδας μας, ο τρόπος με τον οποίο περιέγραφε την προετοιμασία και το ξεκίνημα δύο συγχωριανών μας στο ταξίδι τους για τη λαθραία πώληση ξυλείας στον κάμπο. Φίλε Δημήτρη - κάνω κατάχρηση του επιθετικού προσδιορισμού γιατί δεν γνωρίζομαστε - τα γραπτά σου κοσμούν την εφημερίδα μας και δίνουν σε αυτή μεγαλύτερο κύρος. Παράκλησή μου προσωπική, να συνεχίσεις να γράφεις.

Επειδή όμως η κριτική, όπως και εσύ πιστεύεις, είναι ένα από τα χαρακτηριστικά μιας δημοκρατικά δομημένης κοινωνίας και επειδή όπως επίσης πιστεύεις κανένας δεν πρέπει να είναι στο απυρόβλητο, αυτή, η κριτική, θα αγγίξει και τα δικά σου κείμενα. Καλό είναι βέβαια να ηγάζει από καλοποραίρετη διάθεση για μία εποικοδομητική συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων. Τώρα, αν καμιά φορά ξεφεύγει προς τη μεροληψία είτε από άγνοια ή αφέλεια, δεν χρειάζεται να αντιπαραθέσουμε, γιατί όλοι όσοι ασχολούμαστε μετά κοινά χωρίς να κατέχουμε κάποιο θεσμικό ρόλο, δεν αποβλέπουμε σε κανενός είδους προσωπικά οφέλη.

- Δεν μπορώ να πιστέψω πως η εφημερίδα χρησιμοποιείται επιλεκτικά για την προβολή συγκεκριμένων ατόμων. Ούτε υπέπεσε στην αντίληψή μου, αν και δεν μου δόθηκε η δυνατότητα να ασχοληθώ με την σύνταξή της, παρότι το ζήτησα, ο αποκλεισμός κάποιου συγχωριανού να ασκήσει κριτική.

Γεγονός βέβαια είναι ότι συχνά προβάλλονται τα έργα της δημοτικής αρχής που κατασκευάζονται σε όλη την επικράτεια του δήμου. Το 'χω πει κατ' επανάληψη και το 'χω

γράψει και ο ίδιος, πως η εφημερίδα ανήκει και απευθύνεται στους απανταχού βουνεσιώτες και λίγο εμένα προσωπικά με ενδιαφέρουν τα έργα στο Λαμπερό ή την Κερασιά που αποτελούν διαμερίσματα του δήμου μας. Βέβαια χαίρομαι για τη γενικότερη ανάπτυξη της περιοχής μας και το αναμφισβήτητο σπουδαίο έργο που συντελείται, προτεραιότητα όμως δίνω στα τεκταινόμενα του δικού μου χωριού.

Στην απορία μου αυτή βέβαια μου δόθηκε η μάλλον πειστική απάντηση από τη σύνταξη, πως για την ατελή κυκλοφορία της εφημερίδας πρέπει να γεμίζουν ορισμένες σελίδες και λόγω έλλειψης ύλης, συχνά γίνονται αυτές οι καταχωρήσεις και όχι με προτροπή της δημοτικής αρχής.

- Η επιμέλεια των κειμένων και η ορθή μεταφορά των χειρογράφων στις στήλες είναι σοβαρό πρόβλημα, θύμα του οποίου υπήρξαν στο παρελθόν και δικά μου κείμενα. Η πρότασή μου για τριμελή συντακτική επιτροπή πιστεύω πως θα βελτιώσει την εικόνα της εφημερίδας μας.

- Τα καψουροτράγουδα που ακούγονται στις εκδηλώσεις του Δεκαπενταύγουστου είναι και δικός μου χαρακτηρισμός, για αυτό και δεν συμμετέχω χρόνια τώρα. Πρότεινα στη Γ.Σ. την ανάληψη της οικονομικής ευθύνης της διοργάνωσης των εκδηλώσεων από το Δήμο, με τη συμπαράσταση από επιτροπή αξιολόγησης του προγράμματος που θα απαρτίζεται από μέλη του συλλόγου.

- Εδώ όμως θα ήθελα να υπενθυμίσω στους, από καλή πρόθεση ορμώμενους αρθρογράφους, και όχι μόνο, διαμαρτυρόμενους συγχωριανούς, τη συνεχή και αξιόλογη παρουσία της δημοτικής αρχής στα πολιτιστικά δρώμενα της περιοχής, όπως:

✓ Τη λειτουργία και τις δραστηριότητες του κέντρου ιστορικών μελετών Νικολάου Πλαστήρα.

✓ Τον παγκόσμιο λογοτεχνικό διαγωνισμό Αντώνη Σαμαράκη, αφού προηγουμένως επικυρώθηκε και αξιοποιήθηκε η βουνεσιώτικη καταγωγή του.

✓ Τη διοργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων για τους νέους του δήμου, κάθε χρόνο το καλοκαίρι.

✓ Τις εκδηλώσεις του καλοκαιριού «ΠΛΑΣΤΗΡΕΙΑ».

Οι δραστηριότητες αυτές όμως, οι πραγματικά σπουδαίες, για ένα μικρό καποδιστριακό δήμο, είναι άδικο να αμαυρώνονται από τους σκυλάδες και τα χαζοτράγουδά τους. Η διατήρηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς αλλά και οι απαιτήσεις των χωριανών, επιβάλλουν την παρουσία τοπικών οργανοπαίχτων με γνήσια παραδοσιακά δημοτικά τραγούδια.

- Είχα στο παρελθόν συχνές κόντρες με τη δημοτική

αρχή, για τις αισθητικές παρεμβάσεις που λείπουν από το χωριό μας. Χαίρομαι που και οι άλλοι συγχωριανοί αρθρογράφοι επισημαίνουν αυτήν την παράλειψη. Ας ελπίσουμε πως η εκπόνηση του νέου φιλόδοξου προγράμματος ανάπλασης, καθώς και το αρκετά υψηλό κονδύλι των 260.000 ευρώ που διατίθεται για το σκοπό αυτό, θα αλλάξουν την όψη του χωριού μας προς το καλύτερο.

Στους τεχνικούς του δήμου που ήδη άρχισαν να ασχολούνται με τον προγραμματισμό των έργων πρέπει να προτείνουμε συγκεκριμένες ιδέες, όσοι από τους χωριανούς έχουν τις γνώσεις για αυτό, και να πιέσουμε τη δημοτική αρχή, να διαθέσει ακόμη μεγαλύτερα κονδύλια για το χωριό.

- Δεν πρέπει να παραβλέπουμε πως τα έργα που έγιναν τα τελευταία χρόνια για τη διευκόλυνση των μόνιμων κατοίκων είναι πολλά. Οι δύο σπουδαίες οδικές αρτηρίες από μία στο κάτω και πάνω μέρος του χωριού, η βελτίωση του δικτύου ύδρευσης και ο εμπλουτισμός τους με νερό άφθονο της λίμνης, η βελτίωση, μέσω κοινοτικών προγραμμάτων, της αγροτικής οδοποιίας, η συνεχής παρουσία των εκχιονιστικών μηχανημάτων στις δύσκολες μέρες του χειμώνα, η κατασκευή και η λειτουργία του ξενώνα, έστω και με αυτή τη μορφή που χρήζει βελτίωσης να εξυπηρετεί τουλάχιστον ένα γεμάτο λεωφορείο ανθρώπων, είναι έργα, τα οφέλη των οποίων εισπράττουν καθημερινά οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού μας. Ορθή επίσης κατά την άποψή μου, ήταν και η διεκδίκηση και έγκριση κονδυλίου 865.000 ευρώ για τη δημιουργία δημοτικού μεγάρου, για δύο λόγους. Πρώτον, γιατί θα μείνει κέρδος για το χωριό το σχολικό συγκρότημα, το οποίο μπορεί να διατεθεί για άλλους σκοπούς. Και, δεύτερον και σπουδαιότερο, η δημιουργία ενός σύγχρονου δημοτικού μεγάρου στη συγκεκριμένη τοποθεσία, θα αποτελέσει πρόκληση για έδρα της μελλοντικής και αναμενόμενης συνένωσης των δύο δήμων.

- Τελειώνοντας, θα ήθελα να κάνω έκκληση στους αρθρογράφους, οι περισσότεροι των οποίων ζούμε μακριά από το χωριό μας και το επισκεπτόμαστε τις εύκολες και όμορφες μέρες του Δεκαπενταύγουστου, να μείνουμε μακριά από τις αντιπαραθέσεις, τις θεμιτές έστω, μεταξύ των συγχωριανών που είτε κατέχουν είτε επιδιώκουν θεσμικούς ρόλους στην περιοχή μας. Ούτε να προτείνουμε ανεφάρμοστες λύσεις για την ανάπτυξη της περιοχής, όπως τα βιομηχανικά ξενοδοχεία των χιλιάδων τετραγωνικών, του αγαπητού φίλου Χρήστου Αλεξανδρή. Γιατί ούτε ο νόμος επιτρέπει, αλλά ούτε η επιχειρηματικότητα ρισκάρει τέτοιου είδους επιχειρήσεις. Η περιοχή μας χρειάζεται μικρές,

οικογενειακές μονάδες, με όσο το δυνατό χαμηλά λειτουργικά έξοδα, γιατί αποδίδουν λίγες μέρες το χρόνο. Δουλειά, εξάλλου, της δημοτικής αρχής δεν είναι να δημιουργεί επιχειρήσεις. Δουλειά του δήμου είναι να δημιουργεί υποδομές για να προσελκύει επενδυτές. Τώρα, αν οι βιοτέχνες και οι βιομήχανοι (;) χωριανοί ρισκάρουν κεφάλαια για τέτοιου είδους μονάδες, είναι πιστεύω ευπρόσδεκτοι. Για πολλά εκατομμύρια ευρώ μιλάς φίλε Χρήστο. Μου φαίνεται πως μπερδεύεις τις ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης όπου ζεις, και με χαρά μαθαίνω πως προσδεύεις, με το φτωχό μας χωριό. Μικρές μονάδες χρειαζόμαστε ώστε να είναι βιώσιμες και για να μπορούν να προσφέρουν ποιότητα και προσωπική περιποίηση και όχι απρόσωπα μεγάλα συγκροτήματα με αυξημένες δαπάνες που μοιραία καταλήγουν σε χρεοκοπία.

- ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Σε άλλα μέρη ψάχνουν να αναβιώσουν παλιά τοπικά έθιμα και εμείς τα καταργούμε... Τι, παραδοσιακό μας έθιμο στο χωριό; Ο αφανός, ο διπλός χορός, τα σίγνα. Φέτος το Πάσχα, το χωριό μας έδειξε τη γύμνια του, σε παράδοση. Ευτυχώς η δημοτική αρχή επιμελήθηκε τα του αφανού. Μεγάλη παράλειψη η μη τέλεση του διπλού χορού. Τα Δ.Σ. του συλλόγου φέρουν ευθύνη για αυτό. Η δικαιολογία για πένθη, δεν στέκεται. Ο αφανός, ο διπλός χορός, τα σίγνα είναι παράδοση εκατοντάδων χρόνων. Και η λειτουργία στον Αγιώρη. Είναι έθιμο, είναι παράδοση που οφείλουμε να διατηρήσουμε.

- ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΞΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΑΣ

Σαν βουνεσιώτης ένιωσα περηφάνια και ικανοποίηση όταν παραβρέθηκα στις 9 του Ιούνη στο συνέδριο της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. που έγινε στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας στον Πειραιά, στο οποίο συνέδριο, κεντρικός ομιλητής ήταν ο δήμαρχος μας Δ. Τσιαντής. Δεν θα αναφερθώ στη σημασία του συνεδρίου και στην πράγματι αξιόλογη εισήγηση του δημάρχου. Θέλω να τονίσω όμως, ότι αποτελεί τιμή για το μικρό μας δήμο και ειδικότερα για το χωριό μας, η παρουσία του δημάρχου ως προέδρου της επιτροπής αθλητισμού της Κεντρικής Ένωσης δήμων και κοινοτήτων της Ελλάδας και η εν γένει δραστηριότητά του σε ένα οργανισμό Πανελληνίας εμβέλειας.

Η ευρύτερη περιοχή και ιδιαίτερα το χωριό μας προβάλλεται με τον τρόπο αυτό στο πανελλήνιο και μόνο θετικά στοιχεία έχει να αποκομίσει.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ Γ. ΒΑΣΙΛΟΥΛΗ

Δεν επιθυμώ να προσάψω μομφή σε κανένα, για την παράλειψη της δημοσίευσης, στο προηγούμενο φύλλο, της πρότασης που έκανα στη Γ.Σ. για την αναβάθμιση της εφημερίδας μας.

Το γεγονός βέβαια ότι στην πρώτη σελίδα της, καταχωρήθηκε πλάι στο όνομά μου σε παρένθεση η φράση, επί λέξει (να παραλειφθούν τα γραφόμενά του), μου είναι ανεξήγητο.

Δεν το τραβάω άλλο. Δεν θέλω με κανένα συγχωριανό να έλθω σε αντιπαράθεση. Το ξέρω πως όσοι ασχολούνται με το σύλλογο το κάνουν από μεράκι και ανιδιοτέλεια. Η πρότασή μου όμως για αναβάθμιση της εφημερίδας γίνεται ολόένα και πιο επιτακτική. Οι φωνές προς αυτήν την κατεύθυνση όλο και πληθαίνουν. Οι απόψεις του εξαίρετου επιστήμονα συγχωριανού μας Δημήτρη Κаланτζή - δεν συμμερίζομαι βέβαια τις σκέψεις του περί μεγαλόστομης προπαγάνδας - ενώνονται με τις απόψεις πολλών συγχωριανών μας για την ποιοτική κυρίως αναβάθμισή της, αλλά και την εν γένει παρουσία της.

Επειδή λοιπόν δέχθηκα τηλεφωνήματα συγχωριανών, για το τι τέλος πάντων είναι αυτά που πρότεινα και παραλείφθηκαν, θέλω να πιστεύω από ολιγωρία, θα επιθυμούσα να δημοσιευθεί στη συνέχεια αυτού του κειμένου αυτούσια η τοποθέτησή μου, στη Γ.Σ. της 23.01.2005, για την πλήρη ενημέρωση των συγχωριανών.

Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ Γ. ΒΑΣΙΛΟΥΛΗ ΣΤΗ Γ.Σ.

«Αγαπητοί συγχωριανοί, εύχομαι σε όλους σας καλή χρονιά, ευτυχισμένο και με υγεία το 2005.

Πέρσι, στον ίδιο χώρο και στην ίδια εκδήλωση, είχα εκφράσει την απογοήτευσή μου για το κατάντημα του συλλόγου μας. Η αδράνεια των παρόμοιων συλλόγων είναι

βέβαια γενικό φαινόμενο. Άλλαξαν οι εποχές και κατά κάποιο τρόπο εξέλιπαν οι λόγοι που επέβαλλαν κάποτε τη δημιουργία τους. Ας θυμηθούμε τις αρχικές δραστηριότητες, όπως αυτές απορρέουν από το καταστατικό και που είναι οι εξής: Ετήσιος χορός, εκδηλώσεις στο χωριό, κατασκευή έργων στο χωριό, εκδρομές.

Ετήσιος χορός: Όποιος ήρθε στον προπέρσινο αποκριάτικο χορό μας θα προτιμούσε να μην ξαναπάει, δεν θα εξηγήσουμε εδώ τους λόγους, το είχαμε εξάλλου διεξοδικά αναλύσει το πρόβλημα στην περσινή Γ.Σ. - Απογοήτευση -.

Εκδηλώσεις στο χωριό: Έχω την άποψη πως κακώς ο σύλλογος εξακολουθεί να έχει την ευθύνη της διοργάνωσης των εκδηλώσεων του 15αύγουστου στο χωριό και μάλιστα με οικονομική επιβάρυνση. Προτείνω από τώρα και στο εξής να αφεθεί η όλη ευθύνη των εκδηλώσεων στο Δήμο. Η ερμαφρόδιτη αυτή κατάσταση και η μη ανάληψη ευθυνών από κανέναν, κατάντησε το παραδοσιακό μας πανηγύρι σε αυτό το χάλι. Εδώ θα ήθελα να υιοθετήσουμε την πρόταση του φίλου Αποστόλη Κατοίκου, για στερεοφωνική μουσική με παραδοσιακά δικά μας τραγούδια, αν δεν καταστεί δυνατό να βρούμε ντόπιους οργανοπαίχτες, αφού οι ακριβοπληρωμένες φήμες τύπου Βαρσαμά διώχνουν τον κόσμο και τον απογοητεύουν, κοκκινίζοντας παράλληλα και το ταμείο του συλλόγου.

Κατασκευή έργων: Η αίθουσα του πνευματικού κέντρου και άλλα μικρότερα έργα, είναι δημιουργήματα του συλλόγου μας. Ευτυχώς σήμερα, μετά τη διοικητική αποκέντρωση και την οικονομική αυτοτέλεια των Δήμων από τις απευθείας χρηματοδοτήσεις, στα έργα του χωριού, δεν έχουμε και δεν θα έπρεπε να έχουμε καμία

συμμετοχή.

Εκδρομές: Η μαζική προσέλευση των συγχωριανών στις αρχικές εκδρομές του συλλόγου, ανήκουν πια στο παρελθόν. Πολλοί λίγοι σήμερα θα αποχωριστούν την πολυτέλεια και την άνεση του ΙΧ τους για να ανέβουν σε λεωφορείο, εκτός βέβαια εξαιρετικών περιπτώσεων.

Υπάρχουν βέβαια και η διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς και η σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ μας. Αυτά όμως θα εξυπηρετηθούν καλύτερα με την πρόταση που θα κάνω στη συνέχεια.

Θα μου πείτε, τι να κάνουμε, να διαλύσουμε το σύλλογο, εφόσον εξέλιπαν οι λόγοι για τους οποίους τον ιδρύσαμε;

Θα πρότεινα τα εξής: Να διατηρηθεί οπωσδήποτε ο σύλλογος με ένα τυπικό Δ.Σ., με χαλαρές δραστηριότητες, οι οποίες έτσι κι αλλιώς δεν υπάρχουν τα τελευταία χρόνια και να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στην εφημερίδα μας.

Να στραφούμε προς αυτή την κατεύθυνση με προσωπικές προσκλήσεις για την ενίσχυση της, τόσο οικονομικά, όσο κυρίως από άποψη εμπλουτισμού και παρουσίασης της ύλης της. Πιστεύω πως με την εφημερίδα μπορούμε να επικοινωνήσουμε καλύτερα, όταν δώσουμε μεγαλύτερη σημασία σε αυτή και το κυριότερο, να φέρουμε στις στήλες της νέο αίμα και από άποψη ηλικίας αλλά και από άποψη ιδεών. Προσωπικά είμαι διατεθειμένος να προσφέρω. Βρήκα και συμπαράστατες. Καμία εφημερίδα δεν είναι δυνατό να εκδίδεται από ένα άτομο όσο ικανό και αν είναι αυτό. Θα δημιουργήσουμε μία συντακτική επιτροπή με το Γιώργο Κοντοστεργίο και θα χρειασθούμε την εμπειρία του μέχρι τώρα ακούραστου εργάτη Θωμά Κατοίκου. Προτείνω τη μεταφορά της έκδοσής της στα ιδιόκτητα γραφεία που διαθέτουμε στην τεχνική

εταιρεία με το Φώτη Κυρίτση, στο Νέο Κόσμο, όπου θα εξυπηρετούνται δωρεάν με τηλέφωνο και φαξ. Είναι αδιανόητο να επιμελείται η έκδοσή της στο πατάρι του καφεενείου. Η εφημερίδα αναβαθμισμένη πιστεύω πως μπορεί πολλά να προσφέρει στους χωριανούς, ιδιαίτερα σε εκείνους που ζούνε μακριά από το χωριό.

Τέτοιες στιγμές ηχεί πάντα στα αυτιά μου, η προτροπή του μεγάλου απόντα Μάρκου, εκείνα τα όμορφα χρόνια της δημιουργίας του συλλόγου μας: «Να βγάλουμε και εφημερίδα, εσείς που μάθατε πέντε γράμματα παραπάνω να το φροντίζετε».

Και τώρα λίγα λόγια στο Δήμαρχο.

Δήμαρχε, στην ίδια εκδήλωση και στον ίδιο χώρο, πέρσι, σε είχα στεναχωρήσει όταν επεσήμανα, όπως εξάλλου έκανα και στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, τις ικανότητές σου για τα αναμφισβήτητα σπουδαία έργα που έκανες στο Δήμο, αλλά και την αδιαφορία σου στην αισθητική ανάπλαση του χωριού. Και δεν το λέω μόνο εγώ αυτό. Το ψιθυρίζουν όλοι οι χωριανοί μας και το φωνάζουν ορισμένοι δυνατά, όπως ο Απ. Κατοίκος στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδας μας. Δεν αντέχει το χωριό μας, στον τομέα αυτό, τη σύγκριση με κανένα από τα γειτονικά χωριά. Για πέτρινα καλντερίμια γράφει ο ΑΚ, για σωστές πλακοστρώσεις, όχι βέβαια σαν την πλατεία και το δρόμο προς Κυριτσαίικα, λέω εγώ. Όπως και λιθοκτιστές αντιστηρίξεις των άθλιων τσιμεντοεπιφανειών και για χώρους παρκαρίσματος των αυτοκινήτων, όπου αυτό είναι δυνατό να γίνει.

Πρέπει κάποτε να πάψουμε να είμαστε ουραγοί. Θα δεχθείς σκληρή αντιπολίτευση δήμαρχε, από την εφημερίδα μας, αν αδράνησεις στον τομέα αυτό.

Και πάλι εύχομαι σε όλους Καλή Χρονιά».